

Reünistenvereniging
Nunc meminisse iuvat

Tempora Nostra

februari 2023

I Tempora Nostra ■ 35ste jaargang, februari 2023

Een klik op een titel brengt u naar de bewuste pagina.

Een klik op de middellijn brengt u terug naar deze inhoudsopgave.

Inhoud

• Beekvliet bij de Tijd	4	• Crucifix oud-leerling keert terug naar Beekvliet	40
• Jan Lurinks legt uit: terug in Delphi	9	• Carrièreswitch Marloes van Zoelen: 'Geniet van je reis'	42
• Oud-Beekvliet(ers) in het nieuws	10	• Dirigent Theo Driessen over seminarietijd "De naarste jaren van mijn leven"	46
• Slinger van Von Waltenhofen	20	• DJ's stonden met Holy Moly-tent op Paaspop 2022	48
• Redactielid stelt zich voor: Jolande van Erp	21	• In memoriam Wim van Zantvoort	50
• Patrick van Aarle wint Groot Dictee der Nederlandse Taal	22	• 'Wonen in Ethiopië heeft zo zijn uitdagingen': het expatleven van Lindsey Goossens	51
• Terugblik op de reünie: Duizend reünisten (her)vinden elkaar in vernieuwde school	26	• In memoriam Jan van Horne	56
• Terugblik op de reünie (2)	28	• Personalía	57
• Terugblik op de reünie (3)	29	• Colofon	58
• Hoe is het toch met...? Jozef Hanenberg, docent wiskunde	36		

Nieuwe vijver in aanbouw

I Voorwoord februari 2023

Beste leden van *Nunc Meminisse Iuvat* & lezers van *Tempora Nostra*,

Meer dan duizend oud-leerlingen en oud-personeelsleden bezochten op 1 oktober de reünie van Beekvliet. Die was bijzonder door de ontvangst en ontmoetingen in een nieuw gebouw. Een verrassende en kleurrijke ervaring, zowel buiten als binnen.

In de aanloop naar de reünie hebben we regelmatig een misverstand uit de wereld geholpen. Namelijk dat je NMI-lid zou moeten zijn om je te kunnen aanmelden voor de reünie. Een lidmaatschap stellen we overigens wel zeer op prijs. En dat hebben veel reüniebezoekers begrepen. Want een actieve werving tijdens de reünie voor onze vereniging *Nunc Meminisse Iuvat* (inclusief abonnement op TN) heeft een rijke oogst aan nieuwe leden opgeleverd: 50! Grof geschat komt daarvan 40 % van vóór en 60 % van na het (examen)jaar 2000. Mijn 'actieve herinnering' aan voorgaande reüniegevoelens was vanwege het vermaledijde coronaspook alweer zozeer weggeëbd, dat ik verrast werd door toch eigenlijk wel bekende verschijnselen en reflexen. Zoals de blikken van reünisten die eerst gericht worden op je gezicht en daarna nog sneller op je naamsticker: "Ach," zeiden sommigen dan, "u bent die 'kop' uit het reünistenblad." Of ik zag ze denken: "Is dit nou een oud-docent of toch gewoon een leerling uit een hele ouwe doos? Nou ja, doorlopen dan maar." Niet geheel tot mijn verbazing bleek -logisch natuurlijk- dat de oud-gedienden uit een rondom mijn examenjaar echt tot een

zeldzame soort en letterlijk uitstervend ras gaan behoren. Anderzijds was het fantastisch om te ervaren hoeveel jeugdig enthousiasme om je heen bruist. Dat riep een andere herinnering op, uit een ver verleden, waar ik weer vrolijk van werd. Van deze geslaagde en geanimeerde reünie doen we in deze uitgave uitgebreid verslag met beelden en impressies.

Bij velen van jullie is het vast niet onopgemerkt gebleven: ons redactielid Patrick van Aarle werd winnaar van het Groot Dictee der Nederlandse Taal. Deze natuurkundeleraar én oud-leerling van Beekvliet oogstte jaloerse gevoelens bij de twee neerlandici in de redactie. Maar we gunnen hem van harte de eer, waarvan de glans immers ook afstraalt op zijn en ons Beekvliet. Nog een laatste verrassing: de TN-redactie is uitgebreid, opnieuw met een vrouw: Jolande van Erp. Ze is meteen in de pen geklommen, interviewde oud-docent Jozef Hanenberg in zijn woonplaats Boekel en introduceert zichzelf al schrijvend als nieuw redactielid.

Dit zijn nog maar enkele pareltjes uit dit rijk gevuld nummer, dat in plaats van een slotuitgave van 2022 de opening van jaargang 2023 geworden is.

Iam labor in fine est – De inspanning is al voorbij (Ovidius)

*Peter van Overbruggen,
redactievoor­zitter Tempora Nostra*

I Beekvliet bij de Tijd

Schooljaar 2022-2023 begon met een leerlingenaantal van slechts 655, een van de laagste aantallen in de recente historie. De combinatie van coronatijd en verbouwing in de school hebben de aanmeldingscijfers de afgelopen twee jaar geen goed gedaan. Maar inmiddels functioneert de geheel verbouwde school goed en wordt de laatste hand gelegd aan de inrichting van het buitenterrein dat in de lente ouderwets groen moet worden. En er is weer van alles gebeurd in de eerste maanden van het schooljaar!

Door Patrick van Aarle

Nieuw op Beekvliet

Een nieuwe lente en een nieuw geluid, aldus Herman Gorter. Dat gold dit najaar ook in hoge mate voor Beekvliet: vanaf september waren er nogal wat nieuwe gezichten te zien in de personeelskamer. Bram van Hulten (examen 2014, redactielid Tempora Nostra) kunnen we niet echt een nieuw gezicht noemen, maar hij is nu in de sectie Nederlands wel de 'echte' opvolger van Anke van de Vorst (in de zomer met pensioen gegaan) en René Dolstra, die net voor de kerstavantie zijn laatste les gaf.

Echt nieuwe gezichten zijn Kacem Ayounou (Frans), George Heijnen (natuurkunde), Ryan van Lieshout (levensbeschouwing), Sanne de Vaan (klassieke talen), Natasja Verberne (wiskunde) en Harriëtte Burgmans, die lesgeeft bij de Intermezzo-klas. Dat is het tussenjaar voor leerlingen die klaar zijn op de basisschool, maar nog niet klaar zijn voor de middelbare school. Met 16 leerlingen is de Intermezzo-groep van start gegaan, met een aantal andere vakken dan de 'reguliere' Beekvlieters: bij hen staan bijvoorbeeld 'Mens en Maatschappij' en 'Wis en Waarachtig' op het

René Dolstra wordt tijdens zijn laatste les toegesproken door rector Carla Faassen

programma. Na enkele maanden lijken de Intermezzo-leerlingen helemaal hun draai op Beekvliet te hebben gevonden.

Verbouwing binnen en buiten

Aan het begin van het schooljaar werden – als laatste stukje van de verbouwing – de nieuwe vaklokalen voor science, beeldende kunst en muziek in gebruik genomen. Tussen het science- en het kunstlokaal is een ruime werkruimte voor leerlingen gerealiseerd waarin uitgebreid aan werkstukken voor beide vakken kan worden gewerkt, met diverse gereedschappen en machines.

Het muzieklokaal heeft zijn eigen

Een impressie van het nieuwe muzieklokaal

In de vier muziekstudiotjes kunnen leerlingen met allerlei instrumenten aan de gang.

'werkruimtes': vier kleine, aan het lokaal grenzende muziekstudio's waar tijdens en buiten de lessen geoefend kan worden. Het bijbehorende meubilair liet door leveringsproblemen tot december op zich wachten, maar inmiddels zijn deze nieuwe lokalen helemaal naar wens ingericht.

Nieuwe vijver

In de tussentijd is ook begonnen met de aanleg en inrichting van het buitenterrein: het meanderende pad naar de hoofdingang wordt aangelegd, de

parkeerplaatsen voor zowel fietsers als auto's worden – op een nieuwe plaats – ingericht. Er is inmiddels een klein terras met tribune tussen het science-/kunstcluster en het basketbalveld.

En plotseling was vlak vóór de nieuwe Blaula een grote ronde kuil gegraven. Dat kon maar één ding betekenen: dat wordt de nieuwe vijver, misschien wel de grootste wens van iedereen. Tegen de tijd dat dit artikel verschijnt, zullen de meeste stenen wel gelegd zijn. Maar voordat het buitenterrein zo groen is als op de sfeerimpressies van de architecten, zal eerst de lente zich flink moeten aandienen. We kunnen niet wachten!

Open Avond

De maand oktober was een maand vol festiviteiten en activiteiten. Natuurlijk begon de maand zeer goed met de grote reünie, georganiseerd door NMI, die volledig op school plaatsvond. Daarover is elders in dit blad veel meer te lezen. Een kleine week later, op vrijdagavond 7

Kunst maken met een greenscreen tijdens de Open Avond

oktober, werd voor het eerst een Open Avond gehouden. De school zette de deuren open voor leerlingen van groep 7 en 8 en hun ouders om een kijkje te komen nemen in het vernieuwde schoolgebouw in verschillende vaklokalen. Voor het eerst in twee jaar bruipte de school weer van de nieuwsgierige basisschoolleerlingen. De sfeer was uitermate gemoedelijk en de reacties op het nieuwe schoolgebouw waren zeer positief. Een goede start van de voorlichtingsactiviteiten van dit schooljaar, inmiddels gevolgd door de bekende Beekvliet Experiencemiddagen en de Open Dag eind januari. Laat begin maart de aanmeldingen maar binnenstromen!

Jubileum

Op donderdag 13 oktober vierde de school uitgebreid feest. Daar was aanleiding voor: Wilma van Dartel (Frans) en Ludwig ter Beek (Duits) waren (al ruim) 25 jaar op Beekvliet werkzaam en dus werd daar een dag lang bij stilgestaan. Op de klanken van 'Frans Duits' van

Donnie en Frans Duijts – er was geen toepasselijker nummer denkbaar – werden de twee jubilarissen op school onthaald door een erehaag van leerlingen en collega's.

Een erehaag van leerlingen en medewerkers begroet jubilarissen Wilma van Dartel en Ludwig ter Beek

De leerlingen gingen zich vervolgens uitleven in workshops waarin onder andere Afrikaanse dans, bodypercussie en djembé spelen centraal stonden, dus het was een swingend geheel in de school. De jubilarissen, die met hun familie uitgebreid bij alle workshops gingen kijken – en soms niet onver-

dienstelijk eraan deelnamen –, werden ook nog verrast met een actief potje unihockey in de gymzaal, een koffieconcert door leerlingen van met name klas 6 in de Blaula en een goede lunch, alvorens hun ingebeitelde namen werden onthuld op het welbekende Album Argentatorum.

het vieren daarvan nooit goed uit de verf gekomen. Gelukkig is hij nu ook vereeuwigd in de Beekvliet-annalen. Terwijl de leerlingen voorzien van een appelflap huiswaarts keerden, ging voor de jubilarissen het feest nog even door in het bijzijn van hun (oud-)collega's en andere gasten. In de aula werden

Klas 5 vol overtuiging in actie tijdens de workshop Afrikaanse dans

Ook René Nass (geschiedenis) mocht zijn naam op de steen mee laten onthullen. Zijn 25-jarig jubileum dateerde al van enkele jaren eerder, maar door omstandigheden – waaronder corona – was

louter mooie woorden tot hen gericht en uiteraard werden zowel Wilma, Ludwig als René passend en geestig toegezongen, alvorens een heerlijk dinerbuffet werd opgediend om de festiviteiten te besluiten.

Wilma van Dartel, René Nass en Ludwig ter Beek onthullen hun namen op het Album Argentatorum

Projectweek

In november was er weer ruimte gemaakt in het rooster voor een aantal projectdagen. Ook dit jaar was er tussen het scala aan inmiddels al zeer geslaagde projectactiviteiten hier en daar weer wat nieuws onder de zon. Zo gingen de 'maatschappijstromers' van klas 4 aan de slag met het thema 'Wereldorde' aan de hand van recente ontwikkelingen: de Russische invasie in Oekraïne en de dreigende situatie rondom China

en Taiwan. Nieuw was dat zij de aftrap van hun project in de Beekvlietboerderij hadden, waardoor ook de link kon worden gelegd tussen het verleden van Beekvliet en de hedendaagse situaties. Daar was ook het Brabants Dagblad op afgekomen:

zie <https://www.bd.nl/meierij/de-geschiedenis-herhaalt-zich-merken-beekvlieters-tijdens-expositie-over-gijzelaars-aa238aaf/>

En ook klas 5 werkte aan een nieuwe invulling van de projectweek: 'externe oriëntatie'. Zij hadden de opdracht gekregen om zelf een driedaagse invulling te regelen om zich verder te oriënteren op studie, beroep of maatschappij. Met positief resultaat: de vijfdeklassers waaierden deze week uit over het hele land om enkele dagen mee te lopen met studenten op hogescholen en universiteiten, mee te kijken met familieleden in het bedrijfsleven of een bijdrage te leveren aan diverse vrijwilligersorganisaties. Het was zeer verrassend om te zien hoe breed het spectrum aan activiteiten was dat zij in een kleine maand tijd hadden weten te regelen en hoe enthousiast verreweg de meesten waren over wat dat hun had opgeleverd met de blik op de nabije toekomst. Een initiatief dat volgend jaar zeker herhaald zal worden!

December

Al met al was het december voor we er erg in hadden en werden we verrast door een periode van aanzienlijke vorst met ijs, zij het nog niet op de eigen Beekvlietvijver – want die wordt komend voorjaar pas gevuld. Voor Kjeld Zwitserloot uit klas 4 was het in december juist erg warm: omdat hij in juni de nationale juniorolympiade IJSO

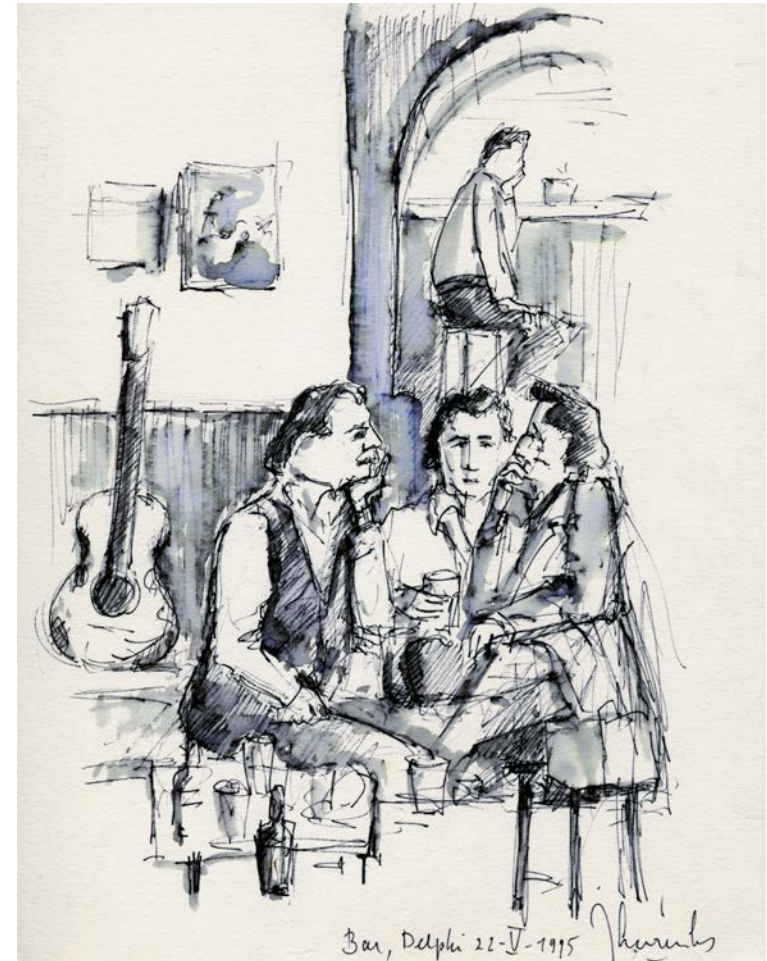
had gewonnen, mocht hij namelijk in Bogotá, Colombia met tweehonderd leeftijdgenoten van over de hele wereld twaalf dagen lang deelnemen aan de internationale IJSO-finale. Het leverde hem een bronzen medaille, maar bovenal een fantastische ervaring op, zoals hij beschrijft in een interview met weekblad De Brug:

<https://www.weekblad-debrug.nl/2023/01/beekvliet-leerling-kjeld-is-een-kei-in-natuurkunde-een-olympiade-staat-goed-op-je-cv/>.

Kerstquiz

Beekvliet sloot het kalenderjaar 2022 af met een nieuwe invulling op de laatste lesdag: de grote Beekvliet Kerstquiz. Elke klas kreeg een uitgebreid Kerstquizboek vol puzzels, raadsels, opdrachten (in en om de school) en vragen en een uur de tijd om met zijn allen met alle beschikbare middelen zo veel mogelijk antwoorden te verzamelen. Een zeer geslaagde variant op de dorpsquizen die de laatste jaren in veel (Brabantse) dorpen worden gespeeld. Uiteraard zat de kerstsfeer er door de aard van de opdrachten al goed in, maar wachtend op de uitslag van de quiz konden de leerlingen zich ook ouderwets tegoed doen aan allerlei lekkernijen die ten bate van het goede doel werden verkocht. Dat goede doel was Edukans, want eind februari mogen ook eindelijk weer enkele leerlingen op pad om een bijdrage te leveren aan verbetering van het onderwijs, ditmaal in Oeganda. Bruno de Groot en Suze van Geel uit klas 4 zijn de gelukkigen. In de volgende editie van deze rubriek lezen we ongetwijfeld over hun ervaringen daar! ★

I Jan Lurinks legt uit: terug in Delphi

Na onze rondgang over het opgravings-terrein keren we weer terug in de stad Delphi. Daar wacht ons het avondeten in Taverne Lekaria. Na het diner krijgen we een korte uitleg over de Griekse muziek- en danscultuur.

Het muziekgezelschap zit reeds vol ongeduld te wachten en vol overgave te drinken. Vandaar een heel snelle schets in gewassen viltstift. ★

I Oud-Beekvliet(ers) in het nieuws

Regelmatig signaleert en ontvangt de redactie van Tempora Nostra nieuws van of over oud-Beekvlieters in berichten uit kranten, tijdschriften, via e-mails, van internetsites of social media. Wil je ook iets melden, over anderen of jezelf? Stuur ons een mailtje: reunisten@gymnasiumbeekvliet.nl

Door Peter van Overbruggen

Wonen in een molen

Odette Nipius-Nabbe (ex. 1980) woont al 25 jaar met haar gezin in een voormalige beltmolen.

Het is zo'n 25 jaar geleden dat Odette en Rob Nipius met hun zoon Max (33) naar de molen verhuisden. "Max is meervoudig beperkt en toen hij vijf was, gingen we op zoek naar scholing voor hem", vertelt Odette. "We woonden in Amsterdam en kwamen uit bij de doof-blindenafdeling van Kentalis. (...) Amsterdam werd ingeruild voor Gestel. Eerst woonde het gezin elders in het dorp, maar na twee jaar stond de beltmolen uit 1841 te koop. (...) De ligging van de molen én de belt bleken de ideale oplossing voor Max te zijn. "De kamers die we in de belt hebben laten bouwen, zijn goed geïsoleerd door de aarde. Bovendien heb je hier alle ruimte. Als Max lawaai maakt, hebben de burens er geen last van."

(...) De grootste ruimte in de belt is de riante zitkamer van Max. Hij is druk bezig met tekenen. De kleurige resultaten hangen in een reeks aan de muur van de gezellige centrale ronde ruimte op de begane grond. Daar bevinden zich de keuken en de grote robuuste tafel. Odette kijkt rond. "In deze ruimte leven

wij. Hier gebeurt eigenlijk alles."

(...) Ze kijkt naar de muur waar een foto hangt van hun tweede zoon David, een vrolijk lachende jongen. "David is vijf jaar geleden in zijn slaap overleden. Bleek dat hij het Brugada-syndroom had. Dat kan ernstige hartritme stoornissen veroorzaken." Ze pakt een andere foto van David op. "Toen was het leven nog zacht. Niets is meer zoals het was, maar we moeten door."

De deur van Davids slaapkamer is open en nu staan Robs bureau en roeiparaat er. "We hebben de kamer erbij

getrokken, want anders wordt het te beladen. Dan kun je hier niet meer wonen. We denken ook dat David het een prettige kamer vond. En hij vond de tuin ook fijn. Daar voetbalde hij vaak met Mischa, onze jongste zoon. David was Mischa's allerbeste vriend." (...) 's avonds zitten Rob en ik in onze kleine zitkamer beneden." Ze lacht. "Dat is wel een beetje de lulligste kamer van de hele molen, nogal donker. Maar dan hoeft je niet de hele tijd de trap op en af." In de opkamer staan twee grote Boeddhabeelden. "Al sinds mijn puberteit lees ik veel over allerlei religies, dus ook over reïncarnatie. Het helpt me wel om alles in een groter verband te zien."

Bron: Brabants Dagblad, 9 september 2022, door Noor Reigersman

Zo'n gouden Lamborghini?

Niet voor Mathijs Sars (ex. 2020), die op zijn 10e al wist dat hij ondernemer wilde worden. Hij steekt zijn verdiende geld het liefst in zijn eigen bedrijf.

(...) Begin 2013 stonden er vijfhonderd jongeren tot 18 jaar met een eigen bedrijf ingeschreven bij de Kamer van Koophandel (KvK), vier jaar later waren dat er 669 en inmiddels een kleine 3000. In de leeftijdscategorie daarboven, die van 18 tot 25 jaar, neemt het aantal jonge ondernemers pas echt een enorme vlucht: 130.000 inmiddels. (...) Op veel scholen krijgen ze bovendien les in ondernemerschap, al dan niet vrijwillig. (...) 'Het ontdekken en ontplooiën van talent en het ontwikkelen van een ondernemende houding is van

waarde voor een succesvolle toekomst'.

Mathijs Sars, net 20, heeft dat soort zetje allemaal niet nodig gehad om zijn handel in sanitair en tegels op poten te zetten, zegt hij. "Ik zoek het liever zelf uit. Trial- and-error. En ja, dan ga je ook weleens onderuit. Gelukkig niet financieel - daar ben ik ook niet bang voor - maar je ontdekt waar valkuilen kunnen zitten. Bijvoorbeeld dat er kleurverschil kan zitten in één en dezelfde partij tegels."

Geen sjoege

Als je op de website van Sars Tegels en Sanitair terecht komt, heb je er geen sjoege van dat daar een prille twintiger achter zit die vanuit de garage van zijn ouders complete badkamers en toilettruimtes voor je kan regelen. Voor particulieren en bedrijven. "Van budgetprijzen tot super-de-luxe." Zelf doet de Vughtenaar er luchtig over dat hij met gepokt en gemazelde aannemers, interieurontwerpers en fabrikanten aan tafel zit. "Voor mij is dit heel normaal, dit is mijn wereld."

Eerst studeren

Op de middelbare school (Gymnasium Beekvliet in Sint-Michielsgestel) kon hij zich dan ook storen aan klasgenoten die droomden van een vaste baan met alle zekerheden die daarbij horen. Want toen hij 10 jaar was, wist hij al: ik word ondernemer. "Eerst studeren en dan kijken naar een product waar ik een goed gevoel bij heb en waar vraag naar is." Zijn studie organisatie wetenschappen aan de Tilburg University was van korte duur, het runnen van zijn bedrijf slokte al zijn tijd op. Nog steeds, vijftig à zestig uur per week. "Dus nu studeer ik aan de

Open Universiteit. Bedrijfskunde. Dat kan ik mooi in de avonduren en in mijn eigen tempo doen."

Dit is al zijn tweede bedrijf

Sars is net terug van een beurs in Italië, waar zeshonderd fabrikanten in twaalf grote hallen hun laatste noviteiten showden. "De hele wereld was daar. Afnemers uit China, India, Amerika, het Midden-Oosten, heel Europa. Als je geen afspraak hebt, loop je daar verloren rond. Dus dat had ik van tevoren wel geregeld. Ik voelde me er als een kind in een snoepwinkel. Wat anderen met auto's hebben, heb ik met tegels. Mijn opa was vroeger tegelzetter, misschien dat dat meespeelt."

Al richtte hij op zijn 17de eerst nog een ander bedrijfje op. "Ik ging bedrijfsvideo's maken. Omdat video's maken mijn hobby was. Maar nu staat dat op een laag pitje. Ik wil verder in de tegels." En dat is niet per se een makkelijke business. "De markt is redelijk verzadigd en de gasprijs maakt het er niet makkelijker op. Tegels, wc-potten, dat wordt allemaal gebakken in ovens. Ik ben er net op tijd ingestapt."

Een dikke villa

Spiegelt hij zich weleens aan Chahid Charrak, die net als hij op zijn 18de begon met handelen in sanitair en tegels? En die tien jaar later zes bedrijven in die branche heeft, multimiljonair is, in een dikke villa woont en in een goudkleurige Lamborghini rijdt. (Die hij onlangs bij de politie moest inleveren, omdat hij er 250 kilometer per uur mee over de A28 scheurde.)

"Nee joh! Dat is totaal niet mijn drijfveer. Ik mag heus niet klagen hoe het

financieel gaat, maar ik steek m'n geld liever in mijn bedrijf. Om te verbeteren wat er te verbeteren valt. Bijvoorbeeld door naar zo'n beurs in Italië te gaan. Uitbreiden wil ik absoluut, maar dan wel om nog meer klanten een zo scherp mogelijke prijs te kunnen bieden. Je mag jezelf heus wel een keer belonen, maar pas als de tijd rijp is. Daar ben ik heel zuinig in."

Geen slijterij of taxibedrijf

Er is geen minimumleeftijd om te starten met een eigen zaak, maar onder de 18 mag je niet zomaar alles doen. (...) Vandaar ook dat Sars zich pas op zijn achttiende verjaardag inschreef bij de Kamer van Koophandel. Dat kwam op een wonderlijke manier tot stand. "We hadden thuis het toilet verbouwd en toen ontdekten we dat de wastafel verkeerd afliep. Dus terug naar de winkel en daar verwezen ze ons naar een magazijn op een heel andere plek. Al met al waren we een halve dag aan het rijden. Dat vond ik echt niet kunnen; zo ga je niet met klanten om. Als mij dit nu gebeurt, rijd ik zélf naar dat magazijn. Dat is mijn verantwoordelijkheid."

"Er was ook iets mis met de tegels. Toen ben ik zelf gaan bellen naar de fabrikant in Italië - zo ben ik via via aan mijn huidige leverancier gekomen. Zo is het balletje gaan rollen. Een kennis van me wilde een nieuwe badkamer en wist dat ik connecties had. En zo had ik mijn eerste klant. Door rechtstreeks bij de fabrikant te bestellen kan ik een scherpere prijs bieden."

Bron: *Brabants Dagblad*, 8 oktober 2022, door Maarten van Helvoirt

Gymnasium Beekvliet steekt ver boven 'grijze massa' uit

Verbouwing en nieuwbouw van gymnasium Beekvliet in Gestel is klaar. De school wilde iets speciaals en kreeg het ook, door twee bijzondere architecten én oud-leerlingen, Winy Maas (1977) en Theobert van Boven (1987).

Een kleine duizend reünisten, allemaal oud-Beekvlieters, waren afgelopen weekeinde uitgenodigd om de compleet in een nieuwe jas gestoken school te bezichtigen en tijdens een lezing van de twee architecten Winy Maas en Theobert van Boven te horen hoe de school de 'grijze massa-jas' heeft uitgedaan. Dat gebeurde in de van top tot teen blauwe aula, die nu liefkozend de Blaula wordt genoemd.

Schijndelaar Winy Maas van MVRDV Architects: "Ik zat tot 1977 op Gymnasium Beekvliet. Toen nog in de

Winy Maas, Carla Faassen en Theobert van Boven bij de reünie

oude gebouwen van het complex waar in de oorlog ook de gijzelaars zaten. Ik kreeg les van priesters. Doorgaans idioten. In de goede zin van het woord. Want ze deden veel meer dan de onderwijsboekjes en gaven met passie les. Ze droegen hun uitgebreide kennis over van Duitse cultuur, archeologie of Latijn. Hun vakkennis lekte door alle kieren het gaten van het gebouw. Genieten. Ik was ook een echte cijferjager met een tien voor Latijn."

Ontwerpwedstrijd

Architect Theobert van Boven zat in de jaren tachtig op Beekvliet: "Ik heb echt wat met deze school. Zat er zelf, mijn vrouw geeft er les en heb ook kinderen op school hier. We twijfelden dan ook geen moment toen de ontwerpwedstrijd kwam voor een nieuw en uitgebreid Beekvliet." (...) Met ook volop inspraak van de leerlingen van gymnasium Beekvliet kwam het tot het gebouw dat er nu staat.

Maas: "Theobert en ik hadden nog nooit een school ontworpen. Nederland is vergeven van architectonische bagger. De meeste schoolgebouwen zijn saai en grijze massa. (...) Maar vanuit het historisch perspectief van de school met zijn bijzondere historie, verdiende deze school iets heel bijzonders. We staken onze nek uit, en dat kan ook verkeerd gaan. Maar we zijn zeer tevreden met het eindresultaat."

Rector Faassen is lyrisch over het ontwerp en de functionaliteit van de nieuwe school. "Nu kun je het hele gebouw door met een speciale wandelroute. De Blaula

is geweldig. We hebben er al voorstellingen gehouden, als kantine functioneert ze ook erg goed. De akoestiek is goed. Een prachtige theatrale kantine, zo gezegd."

Het gevelproject laat ook aan de buitenzijde zien hoe bijzonder het ontwerp van Van Boven en Maas is. "Meer dan twee eeuwen historie is er in relatief 'kleine sticker-afbeeldingen' op aangebracht. Ze laten de tijd zien van de gijzelaars, de priesters, maar ook onze tijd, toen de kakkers uit Vught en de linkse rakkers uit Schijndel, en alles wat er tussen zat, de school bezocht", zegt Maas.

Handtekening gezet

En zo hebben twee oud-leerlingen een meer dan overduidelijke 'architec-

ten-handtekening' achtergelaten op de school waar ze hun carrière begonnen. Winy Maas had die handtekening in zijn eigen dorp ook al eens duidelijk gezet met het ontwerp van de Glazen Boerderij op de Markt. Binnen afzienbare tijd komt daar nog een bijzonder gebouw van Maas bij: De Groene Villa, naast Beekvliet.

Bron: Brabants Dagblad, 3 oktober 2022, door Domien van der Meijden

Radio Maria Nederland met stem van oud-Beekvlieter

Voormalig kapelaan en oud-leerling van Gymnasium Beekvliet in Sint-Michielsgestel Pieter Zimmermann (ex. 1999) is aangesteld als priester-directeur van Radio Maria Nederland.

Dat is een zender waar tal van items voor het voetlicht worden gebracht rondom het katholieke geloof. Zimmermann gaat leiding geven aan alle medewerkers van het team en de vrijwilligers die voor Radio Maria Nederland werken.

Bron: Brabants Dagblad, 23 juni 2022

Brug vernoemd naar Jeroen Oerlemans

Precies zes jaar nadat Jeroen Oerlemans in Libië werd doodgeschoten, krijgt de persfotograaf uit Vught een bijzonder eerbetoon. In Amsterdam-Zuid is zondag een brug onthuld die naar hem is vernoemd. "Deze brug is voor hem", zei burgemeester Femke Halsema van Amsterdam.

Oerlemans overleed 2 oktober 2016 in Sirte. Hij werd dodelijk getroffen door de kogel van een scherpshutter van IS. (...) "In de afgelopen zes jaar is Amsterdam de naam Jeroen Oerlemans niet vergeten, noch de indruk die zijn werk heeft achtergelaten." Dat zei burgemeester Halsema in een toespraak tijdens de onthulling van de brug over de Boerenwetering bij de Diepenbrockstraat, niet ver van waar hij woonde. Zijn familie en vrienden waren aanwezig bij het eerbetoon. (...) Volgens Halsema bezat de persfotograaf nieuwsgierigheid en moed. (...) "Ondanks de oorlog in de wereld, zijn er mensen die nog hoop kunnen brengen, aldus de burgemeester. "De één met een brandblusser in zijn hand om te redden wat hij kan. De ander met een camera. Zodat die hoop niet ongezien blijft. Deze brug is voor hem."

Bron: Omroep Brabant, 2 oktober 2022, door Frits van Otterdijk

Drie kussen? De drieklapper ontstond in Brabant

In het boek 'Tradities in Brabant' staan 130 tradities beschreven. Stichting Brabants Heem schreef de 124 heemkundekringen en erfgoedverenigingen in de provincie aan met het verzoek 'hun' traditie aan te leveren. Nu ligt er een bloemlezing van bijzondere Brabantse gebruiken. Oud-Beekvlieter Tjeu van Ras (ex. 1969) is een van de samenstellers.

"We speelden al langer met het idee het belang van immaterieel erfgoed onder de aandacht te brengen", zegt Tjeu van Ras, een van de samenstellers van het boek. Het 75-jarig bestaan van Brabants

Tradities in Brabant

van generatie op generatie

Ineke Strouken, Tjeu van Ras, Kees van Kempen

Cover Jubileumboek: Omslag boek 'Tradities in Brabant'

Heem was een mooi aanknopingspunt. Heemkundekringen en erfgoedverenigingen leverden hun traditie aan, Brabants Heem bundelde ze. (...) "Het moesten levende tradities zijn. Ze moeten nog bestaan. Ze moeten gedragen worden door een groep mensen die de traditie aan een volgende generatie wil doorgeven. Dat is belangrijk, dat het wordt doorgegeven."

Neem de Metworstrennen in Boxmeer. "Dan hebben we het niet alleen over de ene carnavalsmaandag dat de paardenrace gehouden wordt. We hebben het over een hechte organisatie en leden van de vereniging die al maanden van tevoren met de voorbereiding van de race bezig zijn. En na de race is het ook niet afgelopen. De winnaar wordt nog maanden erna als een held geëerd." (...)

"We hebben alleen niet meer in de gaten dat het een traditie is. We doen wel meer dingen die we niet benoemen als traditie maar wel als zodanig te beschouwen zijn." Zo staat de kermis (in Reusel) in het boek, met aantrekkingskracht op de hele regio. Carnavalsoptochten, kindervakantieweeken en bedevaarten. Maar ook de traditionele bevloeiing van het grasland in Bergeijk. (...)

"Brabant was altijd de natste provincie, maar inmiddels de droogste. De boeren in Bergeijk hadden hun eigen bevoeiingsysteem. Ze zorgden er zelf voor dat hun landschap in orde bleef. De techniek wordt in het boek beschreven." Het systeem van 'de vloeiveiden' komt erop neer dat grasland door stromend water bemest wordt met kalk en mineralen uit rivieren en beken. Door kleine hoogtevverschillen en dankzij sloten, sluiten en geulen (ook zoefjes genoemd) vloeit het water over de weiden. Het gevolg: een rijk graslandschap. "Wellicht dat het anderen de ogen opent om ook op die manier te gaan werken." (...)

Dat stichting Brabants Heem een boek vol Brabantse tradities kon vullen, is uniek. "Brabant is de enige provincie in Nederland met heemkundekringen. Zij staan middenin de lokale samenleving en ze weten veel over de geschiedenis en tradities in hun kern. Daarom is Brabant de enige provincie die de kennis van immaterieel erfgoed, tradities dus, nu alsnog kan verzamelen en opschrijven."

Tradities in Brabant. Ineke Strouken en Tjeu van Ras. Positon Uitgevers Waalre. 25 euro

Bronnen: De Gelderlander 14 oktober 2022 en Omroep Brabant 11 oktober 2022

Leendert Spijkers met Gouden Ambassadeursspeld onderscheiden om parochiewerk

Bij zijn afscheid als pastoor heeft **Leendert Spijkers** (ex. 1964) de Gouden Ambassadeursspeld uitgereikt gekregen door burgemeester Judith Keijzers-Verschelling in 'zijn' basiliek in Oirschot. Pastoor Spijkers blijft deel uit maken van het pastoraal team en beschikbaar voor diverse diensten.

(...) Gedurende zijn ambtsjaren zette Leendert Spijkers zich in om bruggen te slaan tussen kerk en de samenleving. Mensen en organisaties die misschien wat verder van de kerk afstaan, maar zich niettemin inzetten voor het welzijn van mensen in de breedste zin van het woord, konden rekenen op zijn sympathie en gastvrijheid.

In de parochie Sint-Odulphus van Brabant heeft dit geleid tot een gastvrij klimaat. De kerkdeuren gaan niet alleen open voor kerkdiensten, maar ook voor

bijvoorbeeld de intocht van Sinterklaas, een Halloween-act en exposities van lokale kunstenaars. Ook kunnen niet-kerkelijke non-profit verenigingen en instellingen voor vergaderingen, cursussen en andere bijeenkomsten terecht in het parochiecentrum.

Bron: Eindhovens Dagblad, 31 oktober 2022, door Margot Kuijpers

Prominente Beekvlieter wint Groot Dictee der Nederlandse Taal

De 47-jarige **Patrick van Aarle** (ex. 1993), docent natuurkunde op Beekvliet en redacteur van *Tempora Nostra*, bewees dat hij - behalve in zijn vak - ook uitblinkt in spelling. In het Groot Dictee der Nederlandse Taal op NPO Radio 1 maakte hij slechts één foutje en werd daarmee de winnaar. Gemiddeld werden er bij de luisteraars die live meededen vanuit het Forum in Groningen 7,5 fouten gemaakt.

Journalist Karin Sitalsing en VVD-Kamerlid Judith Tielen maakten onder de prominenten allebei maar twee fouten. René Paas, commissaris voor de Koning in Groningen, werd derde met vijf fouten. De prominenten maakten gemiddeld 15,75 fouten. (...) Gerdi Verbeet, oud-voorzitter van de Tweede Kamer, las het dictee voor, dat was geschreven door schrijver en taalkundige Wim Daniëls uit Aarle-Rixtel. Tussen de bekende Nederlanders zaten ook onder anderen operazangeres Francis van Broekhuizen, verslaggever Bram Douwes en presentatrice Margriet Vroomans.

Bron: BN De Stem, 26 november 2022

Ook het Eindhovens Dagblad besteedde

Patrick van Aarle: De bètaboy blijkt ook alfa-mannetje: de enige van alle deelnemers met één taalfout!

(uiteraard) aandacht aan de winnende stadsgenoot, die zich voorbereidde met oude dictees en het boekje '5000 venijnige dicteewoorden'.

"De mailbox van docent natuurkunde Gymnasium Beekvliet ontplofte, toen bekend werd dat hij het roemruchte nationaal dictee met maar één foutje gewonnen had. Heel veel telefoontjes, mails en apps kreeg Eindhovenenaar Patrick van Aarle na zijn dicteezege op 29 november en na het interview in het radioprogramma De Taalstaat van Frits Spits. Op Gymnasium Beekvliet zijn ze trots op hun natuurkundedocent, die er zelf ooit leerling was.

"Dat hij taalgevoelig is, weet Van Aarle; dictees vindt hij 'wel leuk'. Bovendien beschouwt hij zich als competitief. (...) „De regels van woorden aaneenschrijven had ik nog eens doorgenomen. Het boekje 5000 venijnige dicteewoorden bekeek ik nog, en de oude dictees

kwamen nog eens tevoorschijn", vertelt de docent natuurkunde van Gymnasium Beekvliet in Sint-Michiëlsgestel over zijn voorbereiding.

Of vrijwel foutloos schrijven een aangeboren talent is, betwijfelt de Groot-Dictee-winnaar. „Om te beginnen heb ik een goed geheugen. Spelling gaat volgens regels. Die leerde ik op school, ook vroeger in mijn tijd als leerling van Gymnasium Beekvliet. Die regels kun je consequent toepassen. In die zin is er wel een zekere link naar mijn vakgebied, natuurkunde. Daarin werkt ook vrijwel alles in wetmatigheden."

Bron: Eindhovens Dagblad, 3 december 2022, door Willem Geurts

Vriendengroep wil jongere carnavalsvierder in Gestel houden

Of **Bram van Hulten** (ex. 2014) de meest carnavaleske figuur is in onze redactie laat ik wijselijk in het midden. Maar dat hij al vaker in deze context is vermeld, staat vast. Samen met zijn Stamvrienden lanceert hij een nieuw initiatief in Bokkendonk (Gestel).

Of het Gestelse Bokkendonk aan de vooravond staat van een nieuwe traditie, staat nog in de sterren geschreven. Maar vriendengroep De Stam, voortgekomen uit de speltak van Scouting Petrus Donders, doet op 19 november een veelbelovende poging daartoe met de 'Stamzitting', een nieuwe carnavaleske avond. Met een sterke wens om ook twintigers en dertigers naar Zaal Overberg te lokken. (...)

Dat er een succesvol en reëel perspectief lonkt, proefde Van Hulten persoonlijk in Groenlo, een carnaval vierende enclave

in de Achterhoek. Daar beleefde de Gestelaar heerlijke avonden. „Bedoeld voor iedereen, in een volle zaal, met een enorme dosis humor, in een fantastische sfeer", aldus docent Nederlands Van Hulden. Hij mocht en kon er zowaar als Brabants tonprater ook zijn ding doen. Bij hem rees een idee, te realiseren met het elftal van Stamvrienden.

Wat de vrienden te bieden hebben op de 19e november vertelt Sjoert Groenendaal in het kort: „We nodigen enkele tonpratere uit, Gestelse humoristen die recht voor zijn raap zijn, zoals Paul van Gestel en Marloes Vink. Ook een mystery guest, waar we nu natuurlijk niets over zeggen. De Boomstempkes vullen deels de avond muzikaal. En een dj die de boel verder opzweept." Presentator is de bedenker van het festijn, Bram van Hulden. (...)

Bron: Brabants Dagblad, 4 november 2022, door Willem Geurts

CO₂-arm van Amsterdam naar de klimaatop

Maarten van Gestel (examen 2013) maakt tussen 7 en 11 november als Trouw-journalist een treinreis van Amsterdam naar Sharm-El-Sheik, in welke Egyptische badplaats de klimaatop plaatsvindt. Op deze reis dwars door Europa interviewt Van Gestel reizigers uit de verschillende landen over het klimaatprobleem. Elke dag maakt hij daarvan een reportage.

(...) Ook op de redactie van Trouw leidde de reis naar Sharm-el-Sheikh tot discussie. Trouw wil verslag doen in Egypte, want kritische journalistiek ter plaatse is juist op dit complexe

onderwerp van belang. Maar hoe daar te komen? Vliegen van Amsterdam naar de badplaats? Of biedt dit vraagstuk voor een krant die duurzaamheid hoog in het vaandel heeft een gelegenheid om ook kritisch naar onszelf te kijken en te experimenteren met alternatieve manieren van reizen? (..)

Zijn er alternatieven voor een vlucht naar Sharm-el-Sheikh? Volledig reizen via land is onmogelijk, aangezien Syrië vanwege de burgeroorlog nauwelijks te doorkruisen is. (...)

"Als je met de trein tot Istanbul gaat en dan vliegt, bespaar je twee derde van je vliegkilometers." (...) Een vlucht van

Foto: Trouw

Amsterdam naar Egypte stoot ongeveer twee ton CO₂-equivalent uit, ongeveer de helft van wat een gemiddeld mens op de aarde in een heel jaar uitstoot. De trein-vliegvariant stoot slechts één ton uit, de helft dus. (...)

Vanuit Istanbul vlieg ik naar Sharm-el-Sheikh, om daar de klimaatop te verslaan. (...) Terug vlieg ik wel van Sharm-el-Sheikh naar Amsterdam, omdat een terugreis met de trein simpelweg te veel tijd in beslag zou nemen. Dat brengt de totale uitstoot

van de heen- en terugreis op zo'n 3 ton CO₂-equivalent. (...)

Bron: Trouw, maandag 7 november 2022, door Maarten van Gestel

Oud-docent Knippenberg in podcast

In een ingezonden reactie in het BD verwijst een lezer naar de 1200 lezingen volkenkunde van de oud-docent Latijn van Beekvliet, Willy Knippenberg. Een onderwerp betrof Sint-Nicolaas.

"Het hele verhaal van Sinterklaas en het feest van het Licht van de Romeinen vertelt Willy Knippenberg in de podcast-serie 'Bossche stadsgezichten'."

Bron: Brabants Dagblad, 12 december 2022, door Paul Kriele, Den Bosch

Jacob Luitjens, De Schrik van Roden, overleden

In een van de vorige uitgaven van Tempora Nostra gaven we aandacht aan het uitgebreide onderzoek voor Trouw en de podcastserie over Jacob Luitjens van oud-leerling Maarten van Gestel. Bij diens overlijden blijkt hij terug op het bewogen leven van deze oorlogsmisdadiger.

Hij was een 'kleine vis' tijdens de oorlog, maar werd in de jaren tachtig een van Nederlands meest gezochte oud-NSB'ers. (...) Al toen hij begin jaren negentig in de gevangenis zat, beschouwde de oud-NSB'er Jacob Luitjens zijn leven als 'voltooid'. (...) Hij hoopte "op een vglgend, beter leven".

Woensdag is Luitjens overleden, op 103-jarige leeftijd, in het bijzijn van zijn drie kinderen, die vanuit Canada en Noorwegen overgevlogen waren.

Vorig jaar ging Trouw (Maarten van Gestel, red.) in de podcastreeks De Schrik van Roden op zoek naar de toen 102-jarige Luitjens. Was hij wel zo'n grote schurk, en hoe keek hij zelf terug op zijn oorlogsdaden? (...) Na het verschijnen

van de podcast kwam Luitjens opnieuw in de belangstelling. Veel luisteraars gaven te kennen minder zwart-wit naar de oorlog te kijken, en voelden zelfs enige compassie voor de oud NSB'er. (...) Zijn verhaal liet zien, zei hij, "dat een monster ook weer een normaal mens kan worden."

Bron: Trouw, 16 december 2022, door Maarten van Gestel ★

| Slinger van Von Waltenhofen

Henk Wijnen tekent en verklaart instrumenten uit de vitrinekast

De Slinger van Von Waltenhofen is een opgehangen geleidende plaat die tussen de polen van twee stroomspoelen door kan bewegen. Op de bovenkanten van de spoelen horen nog twee ijzeren opzetstukjes te zitten die het magneetveld naar de slinger concentreren.

De slinger blijft vrolijk slingeren totdat een elektrische stroom door de spoelen wordt gestuurd. Als de schijf dan het magneetveld binnendringt, ontstaan wervelstromen die de schijf abrupt afremmen.

Wervelstromen zijn een natuurkundig verschijnsel dat optreedt wanneer bijvoorbeeld in een metalen plaat zich een veranderlijk magnetisch veld bevindt. Dit kan, zoals hier, een beweging zijn waarbij de veldlijnen doorsneden worden door de plaat. Wanneer een geleider magnetische veldlijnen snijdt dan wordt er in die geleider een stroom geïnduceerd.

Een fraaie toepassing van dit verschijnsel is het magnetisch remmen van treinen. Daarbij worden met sterke elektromagneten wervelstromen in de rails opgewekt. Doordat er geen mechanische verbinding bestaat is dit een zeer soepel werkend remsysteem. ★

| Redactielid stelt zich voor: Jolande van Erp

Eigenlijk heeft Jolande zich al uitgebreid voorgesteld in een vorige uitgave van Tempora Nostra. In haar verhaal 'Carrière-switch of: doen waar je gelukkig van wordt' lazen we over haar vele boeiende activiteiten. Uit dat mooie relaas bleek nog een ander sluimerend talent aan de oppervlakte te komen: schrijven. En dat was precies de reden waarom we Jolande polsten voor een plek in onze redactie. Ze reageerde positief en werd vervolgens onthaald in ons 'schrijversteam'.

Door Jolande van Erp

Mijn naam is Jolande van Erp, voor degenen die me van Beekvliet kennen: Jolande van Pinxten. Ik heb tussen 1981 en 1987 op Beekvliet gezeten. Omdat ik iets creatiefs wilde doen, heb ik na Beekvliet een jaar het St. Lucas in Bostel gevolgd, destijds de opleiding Etaleren, Decoreren en Reclametekenen. Toen dat toch niet helemaal bleek te zijn wat ik ervan verwacht had, ben ik gaan werken. Ik kwam terecht op de administratie van een assurantiëkantoor en heb het daar prima naar mijn zin gehad. Tot het kantoor werd overgenomen, uiteindelijk ging verhuizen en ik op straat kwam te staan. Dat was mijn kans om iets creatiefs te gaan doen! Ik ging aan de slag als zelfstandig sieradenmaker. En omdat dat wel leuk is, maar niet zoveel geld binnenbrengt, heb ik inmiddels ook de carrière-switch gemaakt naar postbezorger. Lekker buiten in beweging zijn, ik vind het nog steeds heerlijk! En sinds afgelopen september ben ik één van de twee nieuwe coördinatoren bij onze plaatselijke Muziekschool Médèz, wat een uitdagend baantje genoemd mag worden!

Schrijven heb ik gedaan zolang ik het kan. Zelfverzonnen verhalen, of het herschrijven van het laatste hoofdstuk

van een boek, als het einde me niet beviel! Later soms ook gedichten en songteksten. Schrijfster was één van de eerste antwoorden op de vraag wat ik wilde worden!

Toen in klas 4 van de lagere school de schrijfster Marianne Keser op bezoek was en ik het boekje won dat werd verloot, schreef zij daarin: "Misschien staat jouw naam later ook wel op zo'n boekje". Dat is nog niet gebeurd, maar toen mijn stukje over m'n carrière-switch, enkele Tempora Nostra's geleden, goed viel en er ook nog een vacature was bij de redactie, leek me dat een mooie kans om het schrijven weer eens op te pakken.

En de band met Beekvliet natuurlijk, die blijft altijd! Fijn om die op deze manier te kunnen vasthouden.

I Patrick van Aarle wint Groot Dictee der Nederlandse Taal

Deelname was ‘kans die ik natuurlijk niet kon laten liggen...’

Op zaterdag 26 november werd in Groningen de vijfde radio-editie gehouden van het Groot Dictee der Nederlandse Taal. Het dictee ontleent zijn bekendheid aan de tv-versie die van 1990 tot 2016 jaarlijks in de Eerste Kamer werd gehouden, maar het wordt sinds 2018 op NPO Radio 1 uitgezonden, in het programma De Taalstaat, onder leiding van Frits Spits.

Dat de editie van dit jaar aandacht krijgt in Tempora Nostra, komt omdat de winnaar ditmaal een sterke band met Beekvliet heeft: oud-leerling (examen 1993), huidig docent (sinds 2003) en redactielid van Tempora Nostra Patrick van Aarle won het dictee, met slechts één fout. Reden voor onze redactievoorzitter om hem daarover eens enkele vragen te stellen.

Door Peter van Overbruggen en Patrick van Aarle

Van harte proficiat, Patrick! Wij zijn erg benieuwd hoe je dat voor elkaar krijgt, het Groot Dictee winnen. Om te beginnen: hoe kwam je erbij om je ervoor op te geven en wat moest je doen om in Groningen mee te mogen doen?

Het begon gewoon als een aardigheidje. Op zaterdagochtend luister ik graag naar De Taalstaat op NPO Radio 1, het programma van Frits Spits waarin de Nederlandse taal in al haar facetten aandacht krijgt. Ergens aan het einde van de zomer hoorde ik daar een oproep om deel te nemen aan een spelling-

test op internet waarbij je binnen vier minuten vijftig spellingkwesties moest beantwoorden. De beste deelnemers zouden worden uitgenodigd voor het Groot Dictee, eind november. Aangezien ik testjes maken altijd leuk vind en in het verleden jarenlang heb meegeschreven met het tv-dictee, kon ik het niet laten om die test in te vullen. Zonder enige verwachting overigens. Ik had de laatste paar items zelfs niet binnen de beschikbare vier minuten afgerond, dus dat ik me geplaatst zou kunnen hebben kwam niet eens in me op. Maar toen kreeg ik in oktober een mailtje: ‘U bent geselecteerd om deel te nemen aan het Groot Dictee, op zaterdag 26 november in het Forum in Groningen.’ Nou ja, dat was een kans die ik natuurlijk niet kon laten liggen...

En toen ben je fanatiek gaan oefenen?

Dat had ik me inderdaad wel voorgenomen. In de herfstvakantie was ik in Zwolle in de boekhandel en liep daar toevallig tegen het boekje ‘Meer dan 5000 venijnige dicteewoorden’ aan. Dat heb ik toen meteen gekocht. Maar in de drukte van alledag, op school en daarbuiten, kwam het er eigenlijk helemaal niet van om te oefenen. Uiteindelijk heb ik op de laatste avond voor vertrek naar Groningen een paar uurtjes (fanatiek) geoefend: met door de organisatie toegestuurde testjes op internet, met het genoemde boekje en door nog eens enkele oude tv-dictees door te lezen. Maar ik stapte op zaterdagochtend in alle vroegte zonder enige verwachting in de auto. Ik vond het vooral heel leuk dat ik mee mocht gaan doen.

Was je zenuwachtig toen het officieel zo ver was?

De ontvangst in Groningen was heel informeel, dus ik heb voor aanvang gewoon met een aantal andere deelnemers staan praten. Maar toen we eenmaal met zijn allen in de zaal zaten – twintig ‘prominenten’ en twintig ‘deelnemers van het team van De Taalstaat’ – werd ik toch wel wat gespannen. Het was immers ook een live radio-uitzending, daar zit je toch niet dagelijks in. En zeker toen dicteeschrijver Wim Daniëls het dictee in zijn geheel begon voor te lezen, merkte je wel een zekere spanning bij iedereen in de zaal. Maar goed, vervolgens moest er gewoon geschreven worden, dus dan ga je gewoon aan de slag.

Hoe verliep het dictee en wat dacht je toen je het dictee gehoord en opgeschreven had?

Eigenlijk viel het dictee me niets tegen. Ik wist wel dat schrijver Wim Daniëls al enkele jaren probeert het dictee toegankelijker te maken dan in de laatste jaren op tv, toen het dictee eigenlijk veel te moeilijk werd. Maar toen ik klaar was met schrijven, dacht ik wel: “Nou, dat ging beter dan vooraf gedacht, ik ben benieuwd naar het resultaat.” Terwijl op de radio het nieuwsbulletin bezig was en de jury begon met het nakijken, kregen wij de correcte uitwerking uitgereikt. En toen kwam wel mijn grootste verrassing: ik ontdekte maar één fout in mijn tekst – als ik tenminste goed onthouden had hoe ik alles had gespeld. Dat was het eerste moment waarop ik dacht: “Nou, wie weet... al zal er dan vast ook wel iemand foutloos zijn...”

Maar dat bleek dus niet het geval?

Nee, inderdaad. Toen in de uitzending eerst de beste twee prominenten waren benoemd, elk met slechts twee fouten,

dacht ik aanvankelijk nog sterker: "Zie je wel, dan zit er bij de 'taalspecialisten' zeker iemand die foutloos is, dat kan haast niet anders." Tot het moment dat Frits Spits zei: "En de tweede plaats bij de Taalstaat-deelnemers is voor iemand met twee fouten." Toen kreeg ik het wel een beetje benauwd... het zal toch niet? Maar jawel: ik had het zelf goed nagekeken, er zat inderdaad maar één fout in mijn dictee en dus werd mijn naam omgeroepen als winnaar. Heel gek. Maar uiteraard ook erg leuk. Ik kreeg uit handen van oud-Kamervoorzitter Gerdi Verbeet – die het dictee in stukjes had voorgelezen – een mooie vulpen met inscriptie 'Winnaar Groot Dictee 2022' en een grote bos bloemen. En Frits Spits had nog net tijd om mij één vraag te stellen, want de radio-uitzending liep op zijn eind. Als oud-Eindhovenenaar had hij slechts één vraag: "Waar kom je vandaan?" Op mijn "Uit Eindhoven" zei hij zoiets als "Ja, dat dacht ik wel." Al is dat antwoord natuurlijk op vele wijzen te interpreteren.

En die ene fout van je, was die te vermijden geweest?

Dat was de reactie die ik het vaakst heb gekregen: "En wat was dan je ene fout?" Uiteraard een logische vraag, maar ook wel een beetje jammer, dat dan toch veel aandacht naar het ene negatieve dingetje gaat. Ik had 'ijzertijd' ten onrechte met een hoofdletter geschreven. Meteen toen ik Wim Daniëls dat woord hoorde voorlezen, dacht ik al: "Oei, een tijdvak. Daar is een regel voor: maar moeten die nu wél of niet met een hoofdletter? Verdorie, dat ben ik gisteravond bij het oefenen niet tegengekomen." Zonder hoofdletter dus; dat is sinds de spellingswijzigingen van 1995 veranderd. Ik twijfelde zeer, maar maakte de verkeerde keuze. Ach ja, het werd me niet fataal.

Hoe waren de reacties van je omgeving, de leerlingen, je collega's, vooral die van de sectie Nederlands?

Ergens is het natuurlijk wel grappig dat het dictee gewonnen wordt door een docent natuurkunde, niet echt een taalgerelateerd vak. Na afloop van het dictee stond ik even te praten met cabaretier Ronald Snijders. Toen ik hem vertelde dat ik natuurkunde doceer, zei hij heel gevat: "Aha, dus jij bent eigenlijk nog beter met getallen?" Tja...

Pas toen ik na de uitzending het gebouw uitkwam en de Grote Markt op liep, keek ik op mijn telefoon en daar stonden een paar honderd appjes te wachten. Blijkbaar was het dictee niet geheel onopgemerkt gebleven, misschien ook omdat er op Radio 1 in het nieuwsbulletin melding van werd gemaakt. Ik ben toen maar een uurtje op het terras gaan zitten met koffie en een stuk gebak, om

Groningen is zó

1. De vergelijking zij mij vergeven, maar seismologisch gezien heeft dit dictee een kracht van drie op de schaal van Richter, waarbij het epicentrum zich bij zin vier bevindt.
2. Groningen is nu voor velen jammer genoeg synoniem met aardbevingen, terwijl ik me nog levendig herinner hoe mijn fameuze juffrouw Van Leuken ons, naïeve lagereschoolleerlingen, apetrots meldde dat er in Slochteren een immense gasbel was aangeboord; we vierden het met gazeuse en mariabiscuitjes.
3. Haastje-repje werd Slochteren toegevoegd aan het schoolrepertoire van Nederlandse wapenfeiten, waarin Groningen sowieso al glorieerde; schud mij uit mijn slaap wakker en ik schud het nog zo uit mijn pyjamamouw: Hoogezand-Sappemeer, strokarton en aardappelmeel.
4. Inmiddels zijn de vermelde plaatsen samen met drieëntwintig andere via politiek knip-en-plakwerk opgegaan in de fusiegemeente Midden-Groningen, zoals tig Nederlandse dorpen zonder gêne opgeofferd zijn aan de dikwijls met veel bombarie gepromote schaalvergroting.
5. Maar Groningen dus, Noordoost-Nederland, met in Ter Apel ook de veelbesproken asiellootatie, is veel meer dan de gasgerelateerde bevingen, die velen van angst bevingen en waarvan de schadeafhandeling danig getraineed is.
6. Hartstikke mooi zijn bijvoorbeeld de wierden, kunstmatige plateaus van verschillende niveaus, waarvan de oudste dateren uit de ijzertijd.
7. En neem de authentieke zestiende-eeuwse vesting Bourtange met haar kasseienachtige plaveisel, waar ik ooit ineengevouwen in een motorzjspan mijn ribbenkast heb gekneusd.
8. En er is meer, waaronder de botanische tuin in Haren, met zijn flamboyante orchideeën, vleesetende zonnedauw en veelsoortige paddenstoelen, die onder bosschages omhoogschieten.
9. Er gaat werkelijk, zoals de slogan luidt, niets boven Groningen of tenminste niet veel, maar het gas dat eronder zit, houdt het daar.

© Wim Daniels / NPO

rustig alle felicitaties te beantwoorden. Erg leuk! En ook op school waren de reacties de maandag erna hartstikke bijzonder: ook veel leerlingen hadden het meegekregen en feliciteerden me. En dat gold natuurlijk ook voor alle collega's. Extra leuk was het aardigheidje dat ik kreeg van de sectie Nederlands. Marc Huijbrechts hield een mooi toespraakje in de personeelskamer waarin hij namens de sectie uitsprak dat ze erg trots op me waren. Ik kon hém gelukkig ook bedanken: als leerling heb ik drie jaar les van hem gehad, dus hij heeft zeker bijgedragen aan mijn kennis van

de spelling van het Nederlands. En nu, twee maanden later, word ik nog zeer regelmatig gefeliciteerd door mensen die ik voor het eerst sinds november tegenkom. Grappig hoeveel impact het kan hebben als je een paar zinnen foutloos weet te schrijven. Maar ik vind het ook wel mooi geweest, hoor. Ik heb mijn 'fifteen minutes of fame' nu ruim gehad, laten we maar weer overgaan tot de orde van de dag!

En nu maar hopen dat niemand alsnog een spelfoutje in dit interview ontdekt...

I Terugblik op de reünie: Duizend reünisten (her)vinden elkaar in vernieuwde school

Met de spectaculaire reünie in 2015 ter ere van het 200-jarig bestaan van Beekvliet hadden we het ons natuurlijk niet gemakkelijk gemaakt. Om zoiets te overtreffen, of zelfs maar te benaderen, dat zou een hele opgaf worden.

Door Martijn van Hulst, voorzitter NMI

En toen kwam ook nog eens corona. Maar zoals de grote filosoof al zei: elk nadeel heb zijn voordeel. Want dankzij de twee jaar uitstel kon deze reünie toch wederom op school plaatsvinden. In een helemaal verbouwde school wel te verstaan. En daar hebben ongeveer duizend reünisten dan ook met veel plezier aan meegedaan.

Zelfs de jongere generaties hadden al moeite om hun oude school te herkennen. Laat staan degenen die al twee of meer verbouwingen geleden voor het laatst op school waren geweest. En zo stonden overal groepjes te bedenken hoe het vroeger ook al weer was. "Tot hier liep ongeveer de studiezaal!" "Hier was het lokaal van Kokx!" "Waar lag nou vroeger de vijver?"

Ieder mens heeft in zijn leven tien, twintig, misschien vijftig momenten die bepalend zijn geweest, gebeurtenissen die op het moment zelf misschien niet significant leken, maar dat uiteindelijk bleken te zijn. Van dat soort momenten

hebben wij er denk ik allemaal op Beekvliet ongetwijfeld meerdere beleefd. Een gesprek met een docent dat je je tot de dag van vandaag nog herinnert. Een voorval in de klas. Een keuze voor een bepaald examenvak. Heel Beekvliet stond en staat nog altijd bol van dit soort momenten.

Op 1 oktober vorig jaar werden deze momenten, en vele andere, druk gedeeld met leeftijdsgenoten en (oud-)docenten. Sommigen deelden die momenten zelfs met een hele klas in de BeekvlietTalks, of voor een volle Blaula. In deze Tempora Nostra vind je er uitgebreid (beeld) verslag van terug.

Aan het einde van de middag werd de Blaula omgetoverd tot een ware feestzaal, waar op de klanken van de muziek een beetje werd gedanst, maar toch vooral ook werd bijgepraat. Hetzelfde gebeurde - met wat minder achtergrondgeluid - in de gymzaal, die ook was omgetoverd in een sfeervolle ruimte.

Een woord van dank is op zijn plaats aan iedereen die heeft meegeholpen om deze prachtige dag mogelijk te maken. Van het sjuuwen van vloerdelen tot het regelen van het geluid. Van het tappen van biertjes tot het verzorgen van een presentatie. Ik heb alleen maar blij gezichten gezien en dat maakt het allemaal de moeite waard. Dank! Dank! Dank!

En zo hebben we aan onze toch al zo vele Beekvlietherinneringen weer een heel mooie toegevoegd.

Nunc Meminisse Iuvat!

I Terugblik op de reünie (2)

Foto's: Martien van der Pasch

Architecten presenteren nieuwbouw op Beekvliet

Ze hadden weinig ervaring met scholenbouw, maar dat was wel een voorwaarde uit het Programma van Eisen voor de nieuwbouw van Beekvliet. Desondanks deden oud-leerlingen Winy Maas en Theobert van Boven een gooi naar de opdracht voor spraakmakende verbouwing, met succes!

Door Kees Quinten

Op de reünie zetten beide architecten voor een massaal toegestroomd publiek op gemakkelijke wijze uiteen hoe het bouwproces is verlopen. Winy trapt zijn presentatie af met herinneringen aan zijn Beekvlietijd. Voor een bleu manneke uit Schijndel opende zich destijds een wijde wereld, met dank aan een aantal inspirerende leraren.

De brainstormsessies van Winy en Theobert leverden veel wilde en minder wilde impressies op. Tot letterlijk: Beekvliet verbouwd als een berg van

kennis. Zij pleitten voor radicale veranderingen, maar hun voorstellen bleken telkens te duur! Zo moest de bekleding van de buitenkant bestaan uit aluminium golfplaten. Uiteindelijk bleek de aanbesteding erg mee te vallen en kwam er toch meer ruimte voor hun ideeën.

De Canadese kunstschilder Ian Kirkpatrick werd ingeschakeld en veel videoconferenties verder lag er een ontwerp. Leerlingen, leraren, oud-leerlingen en oud-docenten leverden in een vrije associatie ideeën aan over hun Beekvliet en zijn omgeving. Het boek 'Beekvliet 200 jaar buitengewoon' onder redactie van Cees ter Stege vormde een rijke bron van inspiratie. Met de centrale hal als azimut werden de verzamelde ideeën uitgewerkt tot een schitterend spectrum van de geschiedenis van Beekvliet. Van hieruit werd berekend welke tekeningen waar en in welk formaat geplaatst moesten worden. De reünisten konden het eindresultaat op 1 oktober bewonderen: Beekvliet buiten sfeervol verlicht, en binnen feestelijk ingericht.

I Terugblik op de reünie (3)

Forum o.l.v. Ineke Buis (links), aangekondigd door Kees Wintermans (2e v.l.). Naast hem Huub Dijstelbloem en geheel rechts: Peter-Paul Verbeek

Forum filosofen Dijstelbloem en Verbeek: zijn wetenschap en politiek nog te vertrouwen?

De twee oud-Beekvlieters Huub Dijstelbloem en Peter-Paul Verbeek (beiden zijn van examenjaar 1988) hebben op de reünie een forum verzorgd waar we met een goed gevoel op kunnen terugkijken. Onder leiding van Ineke Buis, oud-docente filosofie van Beekvliet, bespraken zij binnen het thema 'vertrouwen' een aantal actuele onderwerpen.

Door Kees Wintermans (ex. 1971)

Huub Dijstelbloem is inmiddels hoogleraar filosofie van wetenschap, techniek en politiek aan de UvA. Peter-Paul Verbeek was hoogleraar filosofie van technologie aan de univer-

siteit Twente, maar is sinds 1 oktober rector magnificus van de UvA.

In een korte inleiding van ieder van hen ging het over vragen als: "Is de wetenschap te vertrouwen? Zijn wetenschappers te vertrouwen? En in hoeverre zijn de politieke, en afzonderlijke politici, nog te vertrouwen? Hoe kan het onderwijs leerlingen opvoeden tot kritische burgers, zonder dat het uitmond in overheersend wantrouwen?"

Fake-news en complotten

Het waren onderwerpen die blijkbaar ook bij het talrijk aanwezige publiek leefden. Want toen er gelegenheid werd geboden om te reageren op de inleidingen van de beide forumleden, werd daar ruimschoots gebruik van gemaakt. Het was te verwachten dat

veel van de reacties betrekking hadden op alom opdoemende fenomenen als fake-news, complotgedachten en -theorieën, en de zorgen die men zich daarover maakt. Pasklare antwoorden en eenduidige oplossingen konden natuurlijk niet geboden worden, maar het werd duidelijk dat het onderwerp bij veel mensen leeft. Wat dat betreft was het onderwerp van het forum zeker een schot in de roos.

Als dank voor hun medewerking aan het forum was er voor beide forumleden een speciaal op hen toegespitst cadeau dat betrekking had op hun tijd als leerling op Beekvliet. Na afloop lieten ze weten dat ze het erg verrassende cadeaus vonden waar ze erg blij mee waren. Al met al kunnen inleiders en publiek terugkijken op een zeer geslaagd forum.

Natuurlijk mocht de vraag over de lange wachtrijen niet ontbreken. Openhartig en uitgebreid beantwoordde Hanne alle vragen, waarbij ook duidelijk werd dat er veel verschillende belangen zijn rond Schiphol (wat dus niet hetzelfde is als KLM). Het lijkt soms een onmogelijke spagaat, maar daardoor laat Hanne Buis zich niet uit het veld laat slaan. Gepokt en gemazeld door haar jarenlange procesmatige en operationele ervaring binnen de luchtvaart, staat zij in deze roerige luchtvaarttijden haar mannetje, mede gedreven door haar ervaring op Beekvliet dat als je iets echt wilt veranderen, je ervoor moet gaan om dit te bereiken.

Beekvliet Talk: Ellen van Kempen

Ellen van Kempen (ex.1993): "Ik ben de afgelopen jaren veel op Beekvliet geweest, bij vergaderingen voor opkomende reünies, of om weer even sfeer te proeven. Toch was het verschil van in de klas zitten, 29 jaar geleden, met nu vóór de klas staan even een rare gewaarwording."

Presentatie Hanne Buis, bestuurder van Schiphol, tijdens haar Beekvliet Talk.

Beekvliet Talk: Hanne Buis

In één van de eerste presentaties tijdens de reünie vertelde Schiphol-topvrouw Hanne Buis (examenjaar 1995) in een soort Q&A voor een volle zaal diverse ins en outs over haar werk als COO bij de Schiphol-Group.

In de stoelen voor mij zaten veel jaargenoten en dan voel je je toch weer

even die leerling van toen. We keken naar een van mijn korte films, waarin een intieme ontmoeting tussen een Syrische en een Nederlandse jongeman centraal staat. Twee mensen die ogenschijnlijk niets met elkaar gemeen hebben, maar juist toch zoveel gelijk blijken te zijn. We spraken over de kunst van het ontmoeten. Juist ook op deze reünie, want lukt het je, wanneer je elkaar na jaren opnieuw ziet, los te laten wie jij wil laten zien om de ander echt opnieuw te ontmoeten? Dankjewel aan alle oud-leerlingen die erbij waren voor jullie waardevolle inbreng. Een opmerking blijft me bij: wat als je iemand die je niet kent, niet vraagt hoe hij heet of waar hij vandaan komt, maar enkel: "wat is jouw talent?". Deze vraag namen we mee de feestavond in." ★

Tijdens de reünie gaf ik aan een groep geïnteresseerden een rondleiding over het voormalige seminarierrein. Bij die rondwandeling kwamen we oud-leerling **Arno de Kort** (ex.jr. 1979) tegen. Door zijn kwetsbare gezondheid kon hij maar even deelnemen aan de reünie. Wel liet hij onze groep vol trots enkele oude foto's (die op zijn kantoor hangen) zien van het destijds uitgebreide gebouwencomplex en het terrein van Beekvliet, waar hij nu zelf woont. Zo was hij er toch nog even bij.

(Tekst en foto: Ellie Smits)

Arno Essens tijdens zijn gastles latijn.

Hennie Jansen, oud-docent Engels, tijdens zijn gastles.

Hoe is het toch met...? Jozef Hanenberg, docent wiskunde

Op een zonnige herfstochtend bel ik aan bij Jozef Hanenberg, oud-docent wiskunde op Beekvliet. In de stoep voor de deur zit een put van pak-'m-beet een halve kubieke meter met daaroverheen een rooster. In die put staat een verhuisdoos. Als Jozef Hanenberg de deur openmaakt, ziet hij mij waarschijnlijk kijken, want hij begint direct te vertellen dat in die doos de aardappeloogst van dit jaar wordt bewaard. Volgens kenners de beste plaats!

Door Jolande van Erp

Jozef Hanenberg werd in 1954 geboren in Boekel en is er nooit weg geweest, behalve voor zijn studie, die hem eerst naar Nijmegen en later naar Delft bracht. In Nijmegen behaalde hij zijn kandidaatsexamen wiskunde cum laude, maar omdat je met wiskunde weinig anders kon dan leraar worden – wat hij niet wilde! – stopte hij met die studie en stapte over naar Delft om daar Bedrijfskunde te studeren. Hoewel hij eigenlijk al na een paar weken wist dat deze wereld van “het snelle geld” niet de zijne was, heeft hij de opleiding toch bijna afgemaakt. In de jaren die volgden had hij allerlei baantjes, tot hij zijn vrouw leerde kennen. Toen ging de knop om. Hij bedacht wat hij goed kon en wat hij leuk vond, en dat was allebei wiskunde. De akte MO-B, tegenwoordig de eerstegraadsbevoegdheid, was hierna snel behaald en ook vond hij vrijwel direct een baan. Achteraf, zegt de oud-docent stellig, is leraar worden de beste beslissing ooit geweest.

Docent en meer

Via een aantal grotere en kleinere aanstellingen op scholen in de regio kwam

Beeld van Jozef Hanenberg

Ter illustratie van zijn verhaal over zijn tocht naar Santiago de Compostella haalt Jozef Hanenberg de boeken met foto's en reisverslagen tevoorschijn. Waar je het ook opent, elke foto heeft wel een verhaal. Een prachtig document van een fantastische reis, waar de oud-docent met recht trots op kan zijn.

hij uiteindelijk in 1991 ook op Beekvliet terecht, waar hij in 1995 de uren kon overnemen van vertrekkend collega Ad Smits en zodoende een volledige baan had. Naast zijn docentschap was Jozef Hanenberg lid en ook enige tijd voorzitter van de MR. Maar het leukste vond hij wel het begeleiden van de profielwerkstukken, een taak die hij vanaf de invoering hiervan op zich heeft genomen. Enthousiast vertelt hij hoe je de leerlingen bij het profielwerkstuk kon uitdagen om een onderzoekende geest te ontwikkelen, en op zoek te gaan naar wat ze echt leuk en interessant vonden. Als fervent wiskundig puzzelaar hield Jozef Hanenberg zich naast het lesgeven

ook bezig met het organiseren van onder andere de Wiskunde-Olympiade op Beekvliet. Verder nam hij elk jaar een team mee naar het Wiskunde Toernooi in Nijmegen. En sinds 2008 doet hij al mee aan Project Euler, een wereldwijde website gewijd aan het oplossen van wiskundige problemen met behulp van computerprogramma's, die de puzzelaar ook zelf moet schrijven.

Fijne collega

De mededeling dat hij door zijn mede-docenten wordt gezien als een fijne collega, vleit de oud-docent wel maar verbaast hem niet. Met enige trots vertelt hij over de goede band die de

collega's onderling hebben, en met name de goede samenwerking in de sectie wiskunde. Er was altijd een duidelijke visie met het behalen van het examen als einddoel. Als de docent zich hiervoor volledig inzet, meent Jozef Hanenberg, dan straalt dat af op de leerlingen. De goede band tussen de collega's onderling mag ook blijken uit het feit dat Jozef Hanenberg en zijn vrouw Hanny voor hun 25-jarige bruiloft van collega Mechelien Peters Rit een zelfgemaakt spekken beeld kregen, dat hij vol trots laat zien.

Ervaren begeleider van Luxemburgkamp en Romereis

Op de vraag wat zijn leukste herinnering aan Beekvliet is, antwoordt Jozef Hanenberg zonder aarzelen dat dat het Luxemburgkamp is. Hoe leerlingen die mopperend begonnen aan de Luxemburgse wandeltocht, later toch zingend door de stromende regen liepen en genoten van het back-to-basic leven met geïmproviseerd koken en slapen in tenten. De stelling dat hij altijd verwaalde wijst hij resoluut van de hand! Ter verdediging legt hij uit dat hij juist steeds weer de kaart terug kreeg van leerlingen die niet het risico wilden nemen verkeerd te lopen! Ook de Romereis vond hij geweldig leuk. Het was een druk programma en hoewel het jaarlijks hetzelfde was, bleef het toch steeds weer heel mooi om de leerlingen Rome te laten zien.

Viel het afscheid van Beekvliet zwaar?

Over die vraag moet Jozef Hanenberg heel even nadenken. Hij heeft genoeg te doen, hij zit in het bestuur van het CDA in Boekel, hij tennist, wandelt en fietst. Hij is sinds 2 jaar vrijwillig actief als schuld-

hulpmaatje, met name voor jongeren. Verder heeft hij het tuinieren opgepakt, hij bebouwt een stuk moestuin in het weiland van zijn broer die in het ouderlijk huis woont, maar zegt zelf dat hij nog veel moet leren! Hij mist het contact met de leerlingen wel, want dat houdt je jong. Wat hij zeker niet mist is de dwang van de agenda, de deadlines en het móeten, en hij geniet van zijn vrijheid. Met nadruk vertelt de oud-docent dat hij nog steeds met veel plezier terugdenkt aan de feestelijkheden rond zijn afscheid in 2019, en dat hij er nog vaak met zijn vrouw over praat!

Santiago de Compostella

Veel tijd om na te denken over zijn pensioen heeft Jozef Hanenberg niet gehad, want vier dagen na zijn afscheid begon hij aan een wandeltocht naar Santiago de Compostella, iets wat al langere tijd op zijn verlanglijstje stond. Hij ondernam de tocht in zijn eentje, vertrekkend vanaf zijn huis in Boekel. Zonder specifieke voorbereiding, gewoon goede schoenen en sokken aan en gaan. Hij is in totaal 102 dagen onderweg geweest: één vliegday, twee rustdagen en 99 wandeldagen, waarin hij meer dan 2900 km aflegde. De reis heeft hij vastgelegd in twee prachtige boeken, die hij met enige trots laat zien. De oud-docent vindt de wandeling een absolute aanrader. Je maakt bijzondere dingen mee en komt elke dag mensen met verhalen tegen. Zo kwam hij op een regenachtige dag een vrouw tegen die erop stond dat hij meeging naar haar huis om daar te eten en te overnachten. En ook kwam hij onderweg collega's Patrick van Aarle en Dié Gijsbers tegen, die met vrienden op vakantie in Frankrijk

waren. Via de app Polar Steps, waar je ook nu nog het reisverslag van Jozef Hanenberg kunt vinden, volgden ze hem en wilden hem verrassen! Een reis om nooit te vergeten, hij zou het zo weer doen!

Terug op Beekvliet!

Vrij snel na zijn terugkomst uit Santiago werd Jozef Hanenberg gevraagd of hij twee klassen wilde overnemen na het

vertrek van een collega. Hij stemde toe en was na de kerstvakantie weer terug op zijn plek op Beekvliet! Het werd niet helemaal wat hij verwacht had, want begin maart werd de wereld geconfronteerd met het coronavirus en moest hij online gaan lesgeven. Dankzij hulp van collega's Gijsbers en Faas, die snel een netwerk hadden uitgerold, en dankzij zijn eigen creativiteit ging dat best, maar het was verre van ideaal.

Is er verschil tussen leerlingen van toen en van nu?

Jozef Hanenberg vindt weinig verschil

tussen de leerlingen toen en nu. Ze zijn nog net zo creatief en vindingrijk in het verzinnen van smoezen! Wel heeft hij gemerkt dat ouders steeds meer verwachten van hun kinderen. Hij heeft wel eens tegen een ouder gezegd: laat hem maar gewoon even, het komt wel goed. En het kwam goed. Iets wat ondeugend merkt de oud-docent op dat hij zelf soms de grootste onruststoker in de klas was! Als alle leerlingen lekker zaten te werken, ging hij zich vervelen en ging hij bijvoorbeeld dingen op het bord schrijven die niets met het onderwerp te maken hadden. Hij heeft zodoende gemerkt dat leerlingen het waarderen als ook de docent zelf de grappen maakt! Als les aan de huidige of aankomende wiskunde-docenten wil hij dan ook meegeven: Geniet ervan! Van het contact met de leerlingen, van wat ze met je uithalen, en maak de grappen!

Hebt u nog een leuke anekdote voor de lezers?

Met een lach herinnert Jozef Hanenberg zich dat hij eens les gaf aan een vierde klas in het toenmalige lokaal 17. Bij dat lokaal zat vaak een eekhoortje. Een aantal meisjes uit de klas had het eekhoortje Jozef genoemd. Hij voelde zich daarmee vereerd! Op een vraag van een vijfdeklasser antwoordde de docent: "Ja, dat werkt altijd zo. Noem maar een niet al te moeilijke functie." Waarop de leerling prompt antwoordde: "Wiskundeleraar!" Deze scène is door de betreffende leerling uitgetekend en op internet geplaatst, waarbij Jozef Hanenberg ook nog een denkwolkje met de tekst "Hij heeft gelijk!" kreeg toebedeeld! ★

I Crucifix oud-leerling keert terug naar Beekvliet

Onlangs werd op Beekvliet een zeer interessant stukje historie bezorgd: een grafkruis van een oud-leerling, afkomstig van de oude begraafplaats op het voormalig seminarierrein. Het blijkt een kruis met een bijzonder verhaal. Maarten van Rooij (1979) doet verslag.

“Hé Maarten, ik moest meteen aan jou denken. Bij mijn moeder in de tuin staat een oud kruis; dat komt van Beekvliet van die oude begraafplaats. Moeder verhuist naar het centrum van Gestel en dat kruis gaat niet mee. Iets voor jou, dacht ik, want jij hebt wel wat met heiligenbeelden, je hele plee staat er toch vol mee?” Vriend Edgar Knip, vader van oud-leerling Maarten Knip, what's in a name, vertelt later over de wonderlijke reis van het gietijzeren crucifix, dat we vandaag, 1 november, naar Beekvliet hebben teruggebracht. Want daar hoort het.

Oud-leerling

Toeval bestaat niet: precies op het moment dat wij het afleveren, komt Kees Quinten langs om op school iets af te geven. Hij zegt direct dat hij de historie van de persoon die onder dit kruis rust, A. Damen uit Hoek, probeert te achterhalen. Het moet een leerling geweest zijn die, naar wij kunnen herleiden, in 1847 is geboren, in 1865 is gestorven en SEM. ALUMNUS was. Het kruis hebben we vandaag uit de tuin van oma Knip gehaald, Edgar en ik. Met Patrick van Aarle hebben we de gang van zaken per mail geregeld. Het kruis is rond 1977-1978 in handen van de familie Knip gekomen. Het nieuwe

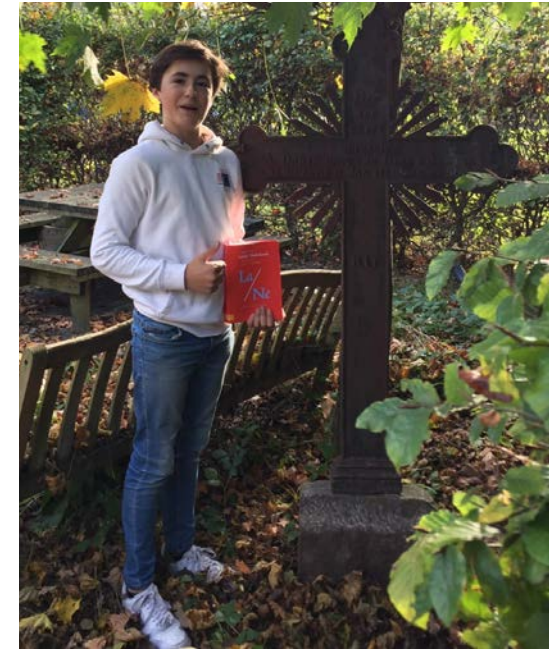

Beekvliet was er net, het oude raakte deels in een vervallen staat, er was brand geweest, de ruiten van de vele markante gebouwen sneuvelden en de begraafplaats werd ontheiligd door de plaatselijke jeugd. Graven en kruizen werden vernield. Lia de Groot, vrouw van de aanwonende tandarts, zag het aan en

liet haar oog vallen op de smeedijzeren poort van de begraafplaats. Die werd in een bui van ietwat dronkenschap naar huis gesleept, evenals het kruis. Dit liet een niet te missen spoor na. De politie stond al snel voor de deur. De situatie zorgde onbedoeld voor enkele extra complicaties, omdat de familie De Groot burens en vrienden waren van het toenmalige hoofd van politie, burgemeester Maijer. Het hek ging terug, maar het kruis was inmiddels meegegeven aan Dick Knip, opa van Maarten. In de tijd tot nu is het kruis meeverhuisd naar meerdere locaties, waaronder Spierdijk in Noord-Holland, om uiteindelijk in Gestel terug te komen en nu weer op Beekvliet te zijn.

'Ander soort van beleving'

Het is een zonnige dag. We staan nog even in de Blaula, bewonderen het ontwerp van de nieuwbouw en ik vertel Patrick dat mijn neef Jasper, leerling nu, een ander soort van beleving van de nieuwbouw heeft dan onze generatie. Met name de buitenzijde kan niet op de instemming van de adolescenten rekenen, begrijp ik; het heeft voor hen veel te veel weg van een basisschool. “Dat mogen ze ook vinden”, zegt Patrick, “dat past wel bij hun leeftijd en ontwikkeling.” Tegen wie zegt hij dit, denk ik met een ingehouden lach. Toeval bestaat niet. De woorden zijn nog niet

Maartens neef Jasper van Rooij, leerling klas 4, met woordenboek Latijn bij het kruis

koud of Jasper komt naar buiten met een groepje, een dik woordenboek Latijn in de hand. “Hé Maarten, jij hier? “Ha Jasper, wat zijn jullie aan het doen?” “Wij moeten woorden zoeken en vertalen.” “Mooi, dat komt goed uit, kom maar even mee. Dan kunnen jullie meteen aan de slag met de vertaling van wat er op een oud kruis van Beekvliet staat...” Het is nu wachten op mooie rustige plek in de nieuwe landschap van Beekvliet, als dat tenminste past in de visie van de ontwerpers. Ik heb Winy Maas al wel geïnformeerd. We hebben er alle vertrouwen in. ★

Mede namens de familie Knip Maarten van Rooij

Carrièreswitch Marloes van Zoelen (1987): 'Geniet van je reis'

Als je me in mijn Beekvliettijd had verteld dat ik 35 jaar later werkzaam zou zijn als zelfstandig beeldend kunstenaar, had ik je hartstikke voor gek verklaard. Ik? Creatief? Wiskunde was veruit mijn favoriete en beste vak en ik heb geen enkel moment overwogen om tekenen (of handenarbeid) in mijn eindexamenpakket te kiezen. Zo slecht was ik erin. En leuk vond ik het ook niet. Maar het kan verkeren in het leven.

Door Marloes van Zoelen

Want wat ik nu het allerliefste doe, is belangrijke levensthema's als verbondenheid, liefde en persoonlijke groei tastbaar maken in persoonlijke abstracte schilderijen. Voor mensen die een uniek cadeau of een blijvend aandenken voor in huis of in hun werkruimte zoeken. Ik werk vooral in opdracht, maar verkoop ook eigen werk. Wat écht belangrijk is in het leven en wat de kracht van kunst daarbij is, heb ik

zelf aan den lijve ondervonden. Nu wil ik dat, vanuit mijn hart en levenservaring, doorgeven in iets creatief tastbaars, dat mensen raakt.

Bloeiende carrière

Hoe ik bij deze persoonlijke missie ben gekomen? Dat is een lang verhaal. Laten we beginnen bij het begin. Als jong meisje had ik een zéér bescheiden droom. Ik wilde de Olympische Spelen organiseren in Nederland. Daarom ben ik na Beekvliet Bedrijfskunde aan de

Beekvliet klas 4, 1984-1985

Erasmus Universiteit gaan studeren. Een praktische brede studie, waar je alle kanten mee op kon en bovendien goed je eigen geld mee kon verdienen. Tijdens mijn studie heb ik mijn kinderwens vertaald naar de wat realistischere ambitie om Marketing Manager te worden bij een groot sportmerk. Dat is gelukt, eerst nationaal en later internationaal. In korte tijd bouwde ik een bloeiende carrière op. Daarnaast had ik een rijk sociaal leven, hockeysde en tenniste met veel plezier en maakte primitieve lange reizen naar mijn geliefde Afrika. En ik was ook nog tegen de man van mijn dromen aangelopen. Kortom, het leven lachte me aan alle kanten toe.

Schot in de roos

Tot die ene dag in de zomer van 2000. Toen veranderde mijn wereld van het ene op het andere moment. Tijdens een zakenreis in Duitsland werd ik als autopassagier aangereden door een trein. Het was een wonder dat ik het overleefde en in eerste instantie leken de gevolgen mee te vallen. Ik kreeg er wel een andere kijk door op het leven en besloot werk te maken van een wens, die al een tijdje sluimerde. Ik volgde een cursus Experimenteel schilderen. Het was een schot in de roos. Vooral het maken van abstracte schilderijen met structuur, waarin ik allerlei natuurlijke materialen en persoonlijke voorwerpjes verwerk, veroverde mijn hart. En ik bleek er talent voor te hebben. Om meer over schildertechnieken te leren, bezocht ik door de jaren heen open ateliers van diverse kunstenaars. Daarnaast schilderde ik veel in mijn atelier aan huis. Zo ontwikkelde ik mijn eigen stijl en een persoonlijke werkwijze

Beeldend kunstenaar, maart 2022

Noodlot

Ondertussen was ik ook weer gaan werken, maar dat resulteerde in 2007 in een burn-out. Pas toen is na veel onderzoek de diagnose mild hersenletsel gesteld, als gevolg van dat auto-ongeluk. Door die diagnose snapte ik eindelijk wat er aan de hand was. Het snelle moe zijn en de grotere gevoeligheid voor prikkels en hoofdpijn waren blijvende gevolgen van het ongeluk en daar moest ik mee leren omgaan.

Een periode van intensief revalideren volgde. In de zomer van 2009 merkte ik dat het steeds een beetje beter ging. En juist op dat moment sloeg het noodlot opnieuw toe. Mijn man overleed aan de gevolgen van een auto-ongeluk.

Lichtpuntjes opschrijven

Het hielp me in die zware moeilijke tijd om elke dag lichtpuntjes op te schrijven. Het dwong me na te denken over de kleine, dagelijkse dingen die het leven leuk en de moeite waard maken en waarvoor ik dankbaar kan zijn. Ik werd

Schilderij op maat: 'Warm bad'

me nog meer bewust van wat écht belangrijk is. Ik ging deze lichtpuntjes uitwerken in autobiografische verhalen, die ik publiceerde op mijn eigen website. Het schrijven werkte helend en ik bleek er bovendien anderen mee te inspireren. Het hielp me een positieve wending te geven aan alle nare gebeurtenissen en er kwam zo ook weer ruimte voor nieuwe dromen. Het in 2012 waarmaken van mijn jeugdroom om naar de Olympische Spelen te gaan, was een keerpunt. Ik realiseerde me dat het in mijn nieuwe levensomstandigheden nog steeds mogelijk is om mijn dromen te realiseren. Natuurlijk wel op een andere manier dan voorheen, maar het kan wél.

Eyecatcher

Zo ontstond er een nieuw droomdoel in mijn leven. De combinatie van mijn schildertalent en levenservaring inzetten om voor anderen van betekenis te zijn. Dat wilde ik. Stap voor stap werkte ik er naar toe.

Met als gevolg dat ik sinds 2015 mijn eigen bedrijf heb en dat mijn schilderijen online te koop zijn. Klein en kant en klaar, of groot en op maat. Mijn klanten zijn mensen die een uniek cadeau, een bijzondere eyecatcher voor in huis of in hun werkruimte, of een blijvende herinnering aan een belangrijke gebeurtenis in hun leven, zoeken. Denk bijvoorbeeld aan een huwelijksjubileum, een bijzondere verjaardag of het overlijden van een dierbare. Het kunstwerk, dat ik voor ze maak, is veel meer dan alleen een mooi plaatje.

Het is betekenisvolle inspiratie aan de muur, die raakt. Elk moment dat ze het zien, ervaren ze een warm en blij gevoel en inspiratie en kracht voor iedere dag. Het is bovendien een verrijking van hun vaak toch al persoonlijke interieur.

Waardevolle bagage

Ik kan bijna niet in woorden uitleggen hoe bijzonder het is dat ik met mijn creatieve talent, dat tevoorschijn en tot bloei is gekomen in een moeilijke periode, nu voor anderen van betekenis mag zijn. Het maakt me diep dankbaar. Beekvliet heeft hier aan de basis van gestaan. Het gaf me een veilige beschermde omgeving, waar ik me binnen de kaders én in alle vrijheid kon ik ontwikkelen van een schuchter meisje naar een jonge vrouw, die de wereld wilde ontdekken. Dat is zeer waardevolle bagage gebleken, waar ik met veel warmte, plezier en mooie herinneringen op terugkijk.

Mijn op economie en wiskunde gerichte vakkenpakket (en bedrijfskundestudie) hebben me bovendien perfect klaargestoomd voor de (vaak onderschatte) ondernemerskant van het kunstenaarschap. Dus nee, van het ontbreken van tekenen in mijn pakket heb ik geen spijt.

Mijn les

Wat is nu de moraal van dit verhaal? Wel, de carrière die je voor ogen hebt, is niet zaligmakend. Er zijn vele wegen die naar Rome leiden. Ze volgen wellicht elk een andere route en zijn soms wat hobbeler dan gedacht, maar ze kunnen minstens net zo mooi en vervullend zijn. Daarom: luister naar de stem van je hart in plaats van je hoofd, richt je (werkende) leven in naar wat voor jou écht belangrijk is en vertrouw op het proces. Durf te

dromen en ga voor het waarmaken ervan. Niet later, maar nu. Geniet van je reis!

Meer inspiratie of informatie?

Kijk op www.marloesvanzoelen.nl en ontdek mijn webshop met vrij werk, voorbeelden van en informatie over het laten maken van een schilderij in opdracht en een heleboel blogs met tips en inspiratie. En je kunt je er inschrijven voor mijn tweemaandelijks nieuwsbrief. Of volg me op Instagram @marloesvanzoelen. Ook daar inspireer ik je graag. Je bent welkom! ★

Marloes in mei 2021

I Dirigent Theo Driessen over seminarietijd "De naaste jaren van mijn leven"

Dit citaat las ik in het jubileumboek van het 100-jarige Sint-Jozefkoor Helmond 'Om het vuur brandend te houden'. De uitspraak is van een van de meest bekende dirigenten van dit vermaarde Helmondse koor: Theo Driessen, ook oud-leerling van Beekvliet.

Theo Driessen, september 1939, bij de opvoering van de Zigeunerking, een muziekspel geschreven door Toon Kortooms.

Door Peter van Overbruggen

Theo Driessen is ook de naamgever van een naar hem genoemd en eertijds geroemd muziekinstituut in die stad. In 1974 had een andere Helmondse musicus, Jan van Lieshout, met Theo Driessen een gesprek dat op de band werd vastgelegd. Via de auteur van het jubileumboek, Jos Leenen, ontving ik het oorspronkelijke interview. Theo Driessen vertelt hierin uitvoerig en emotioneel over zijn moeilijke tijd op Beekvliet.

'Een gehoor als een koei'

In 1913 gaat de 12-jarige boerenzoon uit-Asten-Heusden naar het kleinseminarie Beekvliet. Hij ervaart deze periode als de naaste jaren van zijn leven. Het begint al na zijn aankomst in de eerste klas. Onthutsend is zijn verhaal over het testen van zijn muzikaliteit. In een van de eerste weken werden de leerlingen getest op muzikaliteit door professor Hansen. Theo kreeg te horen: "Gehoor als een koei, ga maar gauw". Hij kwam in de klas terecht die in de lessen nooit zong. "Ik heb vier jaar op het seminarie gezeten en nooit gezongen, tenminste niet in de klas. In de kapel werd wel gezongen natuurlijk, gregoriaans. "Daar kregen we trouwens wèl les in om de volkszang te kunnen zingen. Tien minuten per week. En we hadden

Theo Driessen in 1914, wegens tbc een jaar ziekteverlof

allemaal een Kyriale en een Vesperale. Zo hadden we wel wat steun aan de noten, maar we leerden die niet en konden er niets mee doen."

Long kwijtgeraakt

In 1914 krijgt Theo tbc, raakt een long kwijt en moet een jaar lang thuis rust houden. Dat moet voor een zanger en toekomstige musicus een ramp geweest zijn. In 1915 keert hij terug naar Beekvliet, maar vertrekt in 1918. Kennelijk zonder diploma en met gemengde gevoelens. "Wij kregen alleen theoretisch notenlezen, de kwintencirkel en dat soort dingen, de andere klas die zong. Wel werd er door een uitgelezen gezelschap onder leiding van professor Smijers in de kapel soms zeer mooi gezongen, meerstemmige missen. Zo herinner ik me nu nog, dat ze ooit het Requiem van Verdi hebben gezonden. Dat was geweldig. Ook bij rapport- en prijsuitreikingen: dan trad de liedertafel op en ik weet nog dat ik dat heel fijne gebeurtenissen vond."

Honger

Zeer negatieve herinneringen aan die tijd in Beekvliet op algemeen menselijk vlak - "Ik verafschuw het seminarie!- stonden uiteindelijk tegenover positieve ervaringen op muzikaal vlak.

"Op het seminarie -"Hoezeer ik het seminarie ook verafschuw!"- werd ontzettend mooi gezongen. Vooral gregoriaans en dat treft je zo diep in je wezen, dat je dat nooit kwijt raakt. Ik heb heel veel dingen op het seminarie tegen. Daar zou ik dagen over kunnen vertellen, maar dat was iets positiefs, het enige positieve te midden van veel ellende, want dat was het toch. Ik heb er de oorlogstijd meegemaakt van 1914 tot 1918, want toen zat ik daar. Je kreeg geen eten en dat op die leeftijd. Honger lijden van 's morgens tot 's avonds. De regent had de opvatting, dat je niet meer kreeg dan waarop de bonkaarten recht gaven en dan kwam je heel veel tekort. Veel meer in die oorlog dan in die van veertig tot vijfenveertig. En een ander punt: de professoren -zo noemde men de leraren- stonden onnoemelijk ver van de leerlingen af. Ik kan me niet herinneren dat ik door één van de professoren ooit vriendelijk ben toegeproken. Nooit, niet op de speelplaats, niet buiten, niet binnen, nergens."

Na vier jaar Beekvliet vervolgt Theo Driessen zijn HBS-opleiding in Helmond. Naar eigen zeggen worden dat zijn gelukkigste jaren. Hij mag meezingen! Dat gebeurt in de middagpauze, onder leiding van de conciërge. Zingen in de les is kennelijk te min voor een HBS. Dan was de muzikale vorming op Beekvliet toch beter geregeld... ★

I Dj's stonden met Holy Moly-tent op Paaspop 2022

Bram van Boven (2017) en Arthur Kampschuur (2017) stonden met een eigen tent op de 2022-editie van Paaspop. Bram en Arthur zijn beiden dj en onderdeel van de act Holy Moly. Redacteur Britt van Oorschot interviewt beiden over het ontstaan van deze act.

Door Britt van Oorschot

Hoe zijn jullie bij het idee gekomen om Dj te worden?

Bram: "De onderbouwfeesten van Beekvliet, daar is het eigenlijk wel begonnen. Via de techniekcommissie zijn we erin gerold. Er stond altijd iemand te draaien van de commissie en dat wilden wij ook. Het is een traditie om de nieuwe garde het vak bij te brengen. Die openden de avond dan ook bij schoolfeesten."

Wat gaaf! Jullie carrière is dus echt op Beekvliet ontstaan.

Arthur: "Ja ook, maar ook dankzij carnaval."

Is het dan meer een uit de hand gelopen hobby geworden?

Arthur: "Voor mij wel eigenlijk. Wij leerden allebei mensen kennen die in Den Bosch al veel aan het draaien waren, bijvoorbeeld een Joep Derksen, en via hen ben ik ook meer in Den Bosch gaan draaien. Zij zochten mensen om de planning mee te vullen. Dit zijn dezelfde mensen met wie Holy Moly is opgezet." **Bram:** "Ik vind carnaval niet zo leuk om te draaien. Ik ben meer van de eindexamensfeesten. En nu heb ik er meer mijn werk van gemaakt. Dit is nu mijn enige bijbaan."

Hoe is de naam Holy Moly ontstaan?

Bram: "Het concept is ontstaan bij anderen. Zij draaiden op de maandag van de kermis altijd al in Gestel. Ook kerstavond draaiden zij."

Arthur: "Daar is het inderdaad mee begonnen. En ook op kerstavond in de Absoluut, een avond voor de jeugd. Er kwamen dan wat grotere acts. Holy Moly, als 'wow wat vet', heeft ook een kerstachtige klank. Zo is het begonnen en daarna door naar de maandag van de kermis."

Bram: "De naam Holy Moly hadden we al een paar jaar in gebruik voordat we bij Paaspop terecht kwamen. Dat contact liep via de zus van Joep. Zij

Arthur Kampschuur (l) en Bram van Boven

werkte bij Paaspop en heeft ons voor de coronacrisis binnen weten te loodsen. Het evenement lag echter twee jaar stil in verband met de pandemie, maar wij hadden nog steeds ons plekje vast kunnen houden."

Arthur: "De eerste Paaspop-overleggen waren in Den Bosch, in het kantoorpandje van Holy Moly. We waren toen met z'n vieren."

Bram: "We zijn begonnen als dj daar, maar kwamen al vrij snel in de organisatie terecht. Dit jaar hadden we dan

Paaspop, maar we zijn nu al aan het kijken naar volgend jaar. We hebben al wel wat dingen gepland, hier in de regio, zoals wat festivalletjes. We hebben nu een verschil moeten maken tussen de act (een in te huren show van 45 minuten tot een uur) en wat we doen op festivals. Ik zelf vind beide heel leuk; met een show ben je relatief snel klaar, terwijl je met een festival enkele maanden bezig bent met het bedenken van de act en hoe je dat gaat vormgeven."

Arthur: "...of in het geval van Paaspop drie jaar."

Bram: "En dan ben je daar drie dagen volledig aan het knallen. Maar dan ben je aan het einde wel helemaal gaar. Het is allebei heel gaaf."

Hoe zag jullie act op Paaspop eruit?

Bram: "We hadden onze eigen tent. Erbuiten stond een biechthok. Mensen konden daar dan hun biecht

Bram van Boven voor het biechthok

in opschrijven, er stonden echt de gekste dingen in. Er liepen ook allemaal 'priesters' buiten die mensen aanspraken en vertelden hoe laat de eerstvolgende mis was. Wel een feestelijke mis."

Arthur: "Het was de bedoeling dat het een soort feestparochie was."

Bram: "Om vier uur was er bijvoorbeeld mis, dan stond er een hele rij voor de deur. Er klonken kerkklokken en het was helemaal donker, een beetje tot het ongemakkelijke aan toe. Dan kwam er een orgelmuziekje. Het intronummer vertelde dat we bij elkaar waren gekomen om de gronden van Paaspop te heiligen, omdat het zoveel jaar geleden was dat we bij elkaar gekomen waren. Na de intro startte de show van een half uur. Alle dingen die je normaal in een hele avond stappen zou doen, deden we nu in dat half uur. Confetti, roeien, de polonaise, een sitdown."

Arthur: "Dit was echt een act voor even tussendoor, daarna kon je weer naar alle andere acts. Elke anderhalf uur hadden we een show. Vanaf een uur of 8 's avonds was het gewoon feesten."

Bram: "Jim Eijkemans is ook onze vaste fotograaf, eveneens ex-Beekvlieter. Het is heel fijn om een vaste fotograaf te hebben. Hij is er de hele dag bij, na iedere show heeft hij de foto's direct geüpload. Dat was ook erg gaaf."

Wat zijn de plannen voor volgend jaar?

Bram: "De plannen zijn om weer te

draaien met Kerst bij de Absoluut, en verder hebben we heel veel aanvragen. Bij festivals willen we altijd een speciale intro hebben die past bij het thema van het festival. Daar gaat best veel tijd in zitten."

Arthur: "Ons huidige concept is wel altijd hetzelfde: altijd met priesters. Dit kerkelijke hebben we pas recent erbij gedaan, maar dat houden we er wel in."

Wil je op de hoogte blijven van deze dj's, volg Holy Moly dan ook op Instagram.

In Memoriam Wim van Zantvoort

(Geffen, 1941 - Nuenen, 2022)

Door Peter van Overbruggen

Op 13 november is overleden Wim van Zantvoort, leerling van Beekvliet van 1955 tot 1961. In 1968 werd hij priester gewijd door Bisschop Bluysen. In die functie werkte hij aanvankelijk als pastor. Hij verliet het ambt om als katecheet en later als geestelijk verzorger verder aan de slag te gaan. Vanuit zijn theologie studie, pastorale instelling en met oog voor de tijdgeest paste dat werk goed bij hem. Een aantal jaren was Wim in de Nuenense parochies ook een inspirerende voorganger. Zijn vriend en klasgenoot van de beide seminaries, Frans Verhoeven, leidde de uitvaart in de H. Clemenskerk van Nuenen op 19 november. Hij karakteriseerde Wim als 'geen man van grote woorden, maar met twee benen staand in de Brabantse

grond. Hij geloofde niet in een kerk met een boodschap hoog uit de hemel of met wereldvreemde standpunten. Hij bleef wel trouw aan de kerk, waarin hij zijn hele werkzame leven heeft gewerkt en volgde daarbij de stem van zijn hart."

'Wonen in Ethiopië heeft zo zijn uitdagingen'

Het expatleven van Lindsey Goossens (2002)

Beekvliet was voor Lindsey Goossens een ontdekkingsreis, zowel qua taal en cultuur als algemene ontwikkeling. Ook de reizen zijn haar het meest bijgebleven. Niet verwonderlijk dus dat zij voor studie en werk al gauw uitvloog naar het buitenland: Engeland, Amerika, Duitsland en nu Ethiopië. Hoe kijkt ze terug op haar Beekvliettijd en wat heeft zij als bagage meegenomen?

Door Lindsey Goossens

Beekvliet blijft bijzonder, ik kijk er nog steeds met veel plezier op terug. Wellicht cliché, maar de uitstapjes en reizen zijn me daar het meest van bijgebleven. Vooral natuurlijk de Romereis, maar ook het Zeilkamp en de uitwisseling met Polen vond ik erg leuk. Ik was destijds nog niet zo werelds georiënteerd als nu, en ik kijk dan ook met name terug op zes jaar Beekvliet als een ontdekkingsreis zowel op het gebied van taal en cultuur als qua algemene ontwikkeling. Het is echt een school waar je je als individu beter leert kennen en goed leert ontwikkelen, en waar je vooral ook veel leuke en interessante mensen leert kennen.

Passie voor hun vakgebied

De docenten waren ook echt heel goed, iets wat niet altijd vanzelfsprekend is bij wat ik nu soms zie op de scholen van de kinderen. Mensen die echt een passie voor hun vakgebied hebben kunnen echt een verschil maken. Ik noem maar een paar namen, bijvoorbeeld (Theo) Bressers uit Den Dungen natuurlijk die klassieke talen ook aangreep om andere pedagogische concepten uit te proberen, zodat als je niks van de les begreep je het toch nog leuk vond. Of (Kees) Quinten,

die altijd veel interessante informatie en weetjes had over aardrijkskunde die verder gingen dan de les, en ook weleens over zijn buitenlandervaring sprak. Ik heb aardrijkskunde nog als extra vak genomen, puur omdat ik het leuk vond. En natuurlijk Miek Scheffers. Die vond ik echt geniaal. En ik baal nog steeds dat scheikunde er bij mij maar niet in wilde, dat was echt een uphill battle. Mijn jongste van 5 is gelukkig het tegenovergestelde, die vindt alles wat met elementen te maken heeft helemaal geweldig (heeft zelfs een lifthe flap periodiek table boek waar ze al maanden elke dag mee bezig is), dus er is toch nog een sprankje hoop, hoewel de kans vrijwel nihil is dat ze ooit naar Beekvliet zal gaan.

'Uit de opleiding gevlogen'

Vlak voor mijn eindexamen werd ik aangenomen bij de KLM Flight Academy in Eelde om de opleiding tot verkeersvlieger te gaan volgen, dat was altijd mijn droom geweest. Ik heb vanaf de 4e klas ook deelgenomen aan de Jeugd Luchtvaartopleiding, waarbij je in het weekend in mijn geval op Vliegbasis Volkel kon gaan zweefvliegen om kennis te maken met het vliegbedrijf, de luchtmacht, en

Kerstmarkt in Wiesbaden, een van de highlights van onze tijd in Duitsland

natuurlijk het vliegen zelf. Helaas ben ik tijdens het vliegtraject in Amerika 'uit de opleiding gevlogen'. Dat was best heftig omdat ik nooit had nagedacht over wat ik dan zou willen worden laat staan wat ik zou willen gaan studeren. Ik was toen net 19, en had meteen ook een enorme studielening aan mijn broek.

Gouden zet

Ik ben toen nog eens teruggegaan naar Beekvliet om met (Gerard van) Boekholt, die toen decaan was, te gaan praten. Zo kwam ik via via op University College, maar omdat ik de deadline voor aanmelding in Utrecht al had gemist, ben ik toen begonnen op University College Roosevelt in Middelburg, Zeeland. Dat is ook van de Universiteit Utrecht, en was destijds opgericht door prof. Hans

Adriaansens die het Amerikaanse liberal arts en science model in Nederland groot wilde maken. Dat was voor mij echt een gouden zet; het waren drie hele intensieve jaren en ik kan dit model echt van harte aanbevelen aan scholieren die internationaal georiënteerd zijn of die breder willen kijken dan één vakgebied. Ze zetten bovendien sterk in op academische vaardigheden, dus argumenteren en retoriek, onderzoeksvaardigheden, essays en research papers, en presentaties. Dat maakt een groot verschil tijdens een master. Ik ben daar toen summa cum laude afgestudeerd en heb daarna met een Huygens Talentenbeurs mijn Master in Engeland kunnen doen, aan het Institute of Development Studies (IDS) van de University of Sussex. Daarna heb ik bij verschillende bedrijven

en organisaties in de ontwikkelingssamenwerking gewerkt, waaronder SNV in Den Haag, voordat ik werd gevraagd om bij GIZ (Duits ontwikkelingsagentschap) te gaan werken waar ik nu al ruim vijf jaar met veel plezier werk.

'Steenkolen Duits'

Na vijf jaar in Duitsland en bij een Duitse organisatie was het achteraf wel handig geweest als ik iets meer met Duits gedaan had, maar ja, je wist destijds natuurlijk niet of je dat ooit nodig zou hebben. Ik denk dat het vak Duits wat dat betreft wel onderschat is. Nederland heeft veel handelsbetrekkingen en politieke samenwerking met Duitsland. Het fatsoenlijk Duits kunnen spreken en een goed begrip van de Duitse taal en cultuur helpt enorm bij het aangaan van zakenrelaties of het samenwerken op politiek niveau. Het beetje 'steenkolen

Duits' wat je als gemiddelde Nederlander spreekt (Ik dacht dat mijn Duits redelijk was tot ik er ging wonen) zit daar toch wat ver vanaf. Ik vergelijk Duitsland vaak met Nederland van zo'n 15 à 20 jaar geleden. Ze hebben nog steeds een ziekenfonds en private verzekering, het land loopt ver achter op digitaal gebied, dus alles gaat zo'n beetje met Excel, en online dingen regelen gaat vaker niet dan wel, dus dat doe je dan dus per post, of persoonlijk.

Kansrijk land

Ik vind het wel een aanrader als land, ook voor huidige studenten, om te overwegen om te studeren en later misschien te werken. Je hebt er onder andere de mogelijkheid om tijdens je Bachelor of Master een volledig betaalde stage van ruim 6 maanden te doen, waardoor veel mensen waardevolle

Koffieceremonie in het Regiokantoor ter ere van het Ethiopische nieuwjaar op 15 september

werkervaring opdoen en ook kennis kunnen maken met toekomstige werkgevers. Voor degenen die geneeskunde willen studeren of willen specialiseren is het ook een kansrijk land, met een groot tekort aan artsen en verpleegkundigen, maar dan moet je wel in de Duitse taal investeren.

Verder is het om te wonen een prima land, vooral ook als je (jonge) kinderen hebt goed geregeld, en de kinderopvang is niet duur (wij betaalden bijvoorbeeld 200 euro p/m voor 5 dagen BSO in Frankfurt am Main). Bovendien zijn er veel goede internationale scholen, waaronder Europese Scholen en IB, waar de kinderen terecht kunnen wanneer ze niet op een Duitse school wil hebben. En je bent bij heimwee zo in Nederland met de auto of ICE. We verhuisden in december 2017 met onze twee dochters van toen 5 maanden, en 4 jaar, naar Duitsland.

Werken en wonen in Ethiopië

Vanwege mijn werk voor GIZ (Deutsche Gesellschaft für Internationale Zusammenarbeit GmbH) zijn we drie maanden geleden met het hele gezin (inclusief de kat) naar Addis Ababa verhuisd. GIZ voert als ontwikkelingsagentschap van de Duitse overheid wereldwijd projecten uit in het kader van bilaterale samenwerking tussen Duitsland en meer dan 100 landen in Europa, Afrika, Azië en Centraal- en Zuid-Amerika. Bij deze voornamelijk technische samenwerking (kennisoverdracht) staan duurzame energie, klimaatverandering en adaptatie, duurzaam transport en infrastructuur, en een efficiënte publieke sector centraal. Ik geef leiding aan een internationaal team dat deels in Addis Ababa en deels in Duitsland gestationeerd is. Ik ben

Oudste dochter Elisa (9) voor de ingang van de German Embassy School, Addis Ababa

verantwoordelijk voor de ontwikkeling van het regionale portfolio in Oost- en Zuidelijk Afrika en werk met zeer uiteenlopende partners. Dat kunnen financiële instellingen zijn zoals de Wereldbank of European Investment Bank, maar ook andere zogeheten bilateralen, zoals Europese overheden, private ondernemingen en stichtingen die investeren in specifieke sectoren in de Afrikaanse landen; bijvoorbeeld Bayer en Volkswagen, de Laudes Foundation die in biokatoen investeert, en MasterCard Foundation. Het is een hele leuke en dynamische baan, waarbij ik ook regelmatig reis, wat ik erg leuk vind.

Politiek gevoelig project

Binnenkort beginnen we met een nieuw project dat zicht richt op vier regio's in Ethiopië die door het conflict in Tigray veel geleden hebben. Daar gaan we de basisvoorzieningen weer opstarten en de lokale overheden en bevolkings-

vertegenwoordiging ondersteunen bij het ontwikkelen van plannen om hun gemeenschap weer op te bouwen. We richten ons daarbij met name op de gezondheidszorg, het onderwijs, en water en sanitatie. Veel van de infrastructuur is vernietigd, dus zal herbouwd of opnieuw gebouwd moeten worden. Daarnaast is er psychosociale ondersteuning nodig voor traumaverwerking, met name voor kinderen, vrouwen die slachtoffer zijn geworden van oorlogsgeweld, en gedemobiliseerde militairen. Dat dat een zeer politiek en gevoelig project gaat worden staat buiten kijf, maar met de bestaande relaties met overheden en mensen op regionaal en lokaal niveau die er al zijn verwacht ik dat we ons ook hier wel doorheen kunnen navigeren.

Sint op bezoek bij 'Dutchies'

Het expatleven is gelukkig veelzijdig en leuk, we hebben veel contact met de 'Dutchies' in Ethiopië en daar zijn er nogal wat van. Afgelopen weekend hadden we de Sint met zijn gevolg op bezoek, wat op het terrein van de Nederlandse School op de Ambassade werd gevierd. Dat deden we voorheen in Frankfurt ook, maar hier zijn de faciliteiten echt geweldig dus dat was heel leuk voor de kinderen. De kinderen hebben we na veel wikken en wegen op de German Embassy School gezet, waar ze in het Duitse onderwijssysteem blijven. Zo kunnen ze straks drie talen vloeiend spreken en kunnen ze zelf kiezen of ze in het Nederlands, Engels, of Duits verder willen. En ze zullen niet door het Der Die Das hoeven te ploeteren, wat natuurlijk altijd handig is. Ze moesten in het begin wel wennen aan het personeel dat we nu in huis hebben, maar gelukkig duurde dat niet lang.

Impact conflict Tigray

Wonen in Ethiopië heeft natuurlijk zo zijn uitdagingen. Het is een fragiele context met verschillende interne conflicten in het land, waarvan het conflict in het noorden met de regio Tigray de afgelopen jaren veel impact heeft gehad. Recentelijk is er een vredesovereenkomst getekend, dus we hopen allemaal op een duurzame oplossing. In Addis Ababa merk je er overigens weinig van, het is een bubble waar het leven gewoon doorgaat en waar de veiligheidssituatie gelukkig redelijk goed is. Vooral het reizen in het land buiten de hoofdstad heeft beperkingen, waardoor veel toeristische plaatsen momenteel niet bereikbaar zijn.

Andromeda

Ik hoop dat dat de komende tijd wel zal veranderen, want het is een prachtig land met een rijke cultuur en geschiedenis – zo schijnt de Andromeda-nevel vernoemd te zijn naar een Ethiopische prinses genaamd Andromeda, de dochter van de Ethiopische koning Cepheus en koningin Cassiopeia, die volgens de legende vanwege haar schoonheid werd benijd door Poseidon. Die stuurde vervolgens een zeemonster om haar te verslinden. Ze werd echter gered door Perseus, met wie ze vervolgens trouwde. Ik geloof dat we dit mogelijk eens hebben vertaald voor Latijn of Grieks, hoewel ik er toen nooit bij stilstond waar dat dan precies heeft plaatsgevonden.

*Hartelijke groeten vanuit Addis Abeba,
Lindsey Goossens*

I In memoriam Jan van Horne (1950-2022)

Door Peter van Overbruggen

Op 4 oktober 2022 overleed in Rotterdam op 71-jarige leeftijd Jan van Horne. Hij werd op 15 december 1950 in Someren geboren. In 2010 kreeg Jan te horen dat hij een kwaadaardige vorm van kanker had met slechte vooruitzichten. De afgelopen twaalf jaar bleken er toch steeds, soms experimentele, behandelingen mogelijk die hem weer perspectief gaven. Jan werkte daar vol goede moed en met een positieve instelling aan mee. Nuchter en koersvast, zoals Jan -de boerenzoon- was. Maar voor hem, zijn vrouw Thea en dochter Marileen, was het een strijd tussen hoop en vrees. Dat bleek in augustus van dit jaar: er was geen behandeling meer mogelijk.

Op Beekvliet hadden we nauwelijks contact met elkaar, omdat ik in een hoger leerjaar zat. Dat werd anders toen Jan in Nijmegen planologie ging studeren. We woonden aanvankelijk in hetzelfde studentenhuus, samen met zijn klasgenoot van Beekvliet, onze gemeenschappelijke vriend Tom van der Rijken. We waren lid van hetzelfde dispuut. Jan werd planoloog bij de Gemeente Rotterdam en was actief als lid en bestuurder van de Sint Caeciliaparochie daar. Hoeveel waardering hij voor die laatste inzet genoot, bleek wel bij het afscheid in een bomvolle kerk. In een zeer persoonlijke viering, voorgegaan

V.l.n.r.: Jan van Horne, Tom van der Rijken en Peter van Overbruggen (Dordrecht, oktober 2019)

door een groep parochianen, mocht ik mijn herinneringen aan Jan ophalen. Tom van der Rijken deed dat in de aula van het crematorium. Zo konden en moesten we een lange periode van vriendschap afsluiten. Maar Jan krijgt zelf het laatste woord, zoals dat te lezen stond op de rouwkaart. "Tijdens één van de doorwaakte nachtelijke uren heb ik een contragewicht van de klok van de ketting laten lopen. Eigen schuld, want het was donker (bijna half 4) en ik kon het niet goed zien. Meteen had ik het gevoel: dit is een symbolisch moment, want nu is de tijd - letterlijk en figuurlijk - stil komen staan."

I Personalialia

GEBOREN

Op 18 september is Cas geboren, zoon van Marco van der Spank (2006) en Noortje Schrover, broertje van Saar.

Op 26 september is Pim geboren, zoon van Rutger Bakker (2008) en José van den Heuvel, broertje van Sep en Joppe.

Op 5 december is Jule geboren, dochter van Lars Smits (2008) en Jeanne Smits-Flikweert.

Op 9 januari kwam Tobias ter wereld, zoon van Emmie Willems en Dirk Kaal, broertje van Fien. Emmie is als docent wiskunde werkzaam op Beekvliet.

Op 4 februari is Loek geboren, zoon van Beike Looijse en Pim van der Aa (beiden 2008), broertje van Ted.

OVERLEDEN

Op 4 oktober overleed in Rotterdam op 71-jarige leeftijd Jan van Horne (1968).

Op 13 november is in Nuenen op 80-jarige leeftijd Wim van Zantvoort (1961) overleden. Zie het In memoriam op p. 50.

GEPROMOVEERD

Bram Lestrade (1997) is op 7 oktober gepromoveerd aan de faculteit Geneeskunde van de Radboud Universiteit Nijmegen. Hij verdedigde het proefschrift 'Epidemiology and clinical implications of triazole resistance in *aspergillus fumigatus*'.

Op 14 oktober promoveerde Marianne Eijkemans (2001) aan de Universiteit Maastricht op een (kinder)geneeskundig proefschrift met de titel 'Asthma and physical activity in childhood'.

Op 19 januari verdedigde Maarten van der Doelen (2008) zijn proefschrift met de titel 'Targeted alpha-radiation therapies in metastatic prostate cancer' aan de faculteit Geneeskunde van de Radboud Universiteit Nijmegen.

Op 20 januari promoveerde Marjan Hagelaars (2012) aan de Technische Universiteit Eindhoven in de Biomedische Technologie, op het proefschrift met de titel 'Modeling mechanobiology in guided kidney morphogenesis - a combined experimental and computational study'.

Op 3 februari promoveerde Frederik Zimmermann (2005) cum laude aan de faculteit Biomedische Technologie van de TU Eindhoven op een proefschrift met de titel 'Physiology-guided treatment of complex coronary artery disease'.

Op 8 februari verdedigde Harrie van Rooij (1988) aan de Radboud Universiteit Nijmegen zijn proefschrift getiteld 'Luisteren naar ruis; een onderzoek bij de Belastingdienst over communicatie als spanningsreductie'.

BENOEMINGEN

Per 1 november 2022 is Vincent Kortbeek (2000) benoemd tot Technisch Directeur van de Atletiekunie. De voormalig olympisch bobsleeër en oud-atleet volgde de succesvolle Ad Roskam op als technisch eindverantwoordelijke voor de Nederlandse atletiek.

VERSCHEENEN

In december verscheen 'Door Eenzaamheid Verlaten', de debuutroman van Cliff de Rouw (2006). Hij heeft het gepubliceerd onder het pseudoniem 'de heer R.', om een duidelijk onderscheid te maken met zijn eerder verschenen jeugdboeken.

Colofon

Tempora Nostra is het blad van de reünistenvereniging Beekvliet, Nunc Meminisse luvat. Het verschijnt drie keer per jaar en wordt verspreid onder de leden van de vereniging, en op Beekvliet.

Redactieadres

Kopij, berichten, adreswijzigingen en informatie voor de rubriek Personalía sturen naar:

reunisten@gymnasiumbeekvliet.nl

De redactie beslist over plaatsing van bijdragen en ze behoudt zich het recht voor om stukken in te korten.

Het volgende nummer van Tempora Nostra verschijnt in mei 2023. De kopij daarvoor dient **vóór 1 april 2023** binnen te zijn.

De redactie bestaat uit: Jan Lurinks (1952), Peter van Overbruggen (1967) (redactievoorzitter), Kees Quinten (1967), Cees ter Stege (1980) (eindredactie), Jolande van Erp - van Pinxten (1987) Mirjan Boot - de Werd (1988), Patrick van Aarle (1993), Bram van Hulst (2014), Britt van Oorschot (2017).

Fotografie reünie: Martien van der Pasch

Vormgeving: Marc Heymans

Druk: Drukkerij Rooijmans, Nuenen

Oplage: 1000 ex.

Jaarvergadering Nunc Meminisse luvat

Op dinsdag 13 juni houdt Reünistenvereniging Nunc Meminisse luvat haar jaarvergadering op Gymnasium Beekvliet, Beekvlietstraat 4, Sint-Michiëlsgestel. Aanvang 20.30 uur. Dit is de enige kennisgeving.

Het bestuur van NMI

Tempora Nostra digitaal

Voor leden van de reünistenvereniging is het mogelijk om de teksten van iedere uitgave digitaal toegestuurd te krijgen. Belangstellenden kunnen zich melden op het e-mailadres van de redactie. Bij de aanmelding graag naam en (e-mail)adres vermelden.

Het lidmaatschap van NMI kost 15 euro per jaar.

Informatie over Beekvliet en reünistenvereniging: www.gymnasiumbeekvliet.nl www.reunistenbeekvliet.nl

Ledenadministrateur van NMI: Patrick van Aarle, bereikbaar via reunisten@gymnasiumbeekvliet.nl

Bestuursleden NMI: Martijn van Hulst (1986), voorzitter, Patrick van Aarle (1993), penningmeester, Kees Quinten (1967), Thijs Braam (1973), Dennis Vorstenbosch (2011) en Sjef Smolders (oud-docent en oud-conrector).

Doorlopende machtiging voor lidmaatschap NMI

SCPA

Naam incassant : Reünistenvereniging Nunc Meminisse luvat (NMI)
 Adres incassant : Gymnasium Beekvliet, Beekvlietstraat 4
 Postcode incassant : 5271 SM Woonplaats incassant : SINT-MICHIËLSGESTEL
 Land incassant* : Nederland Incassant-ID : NL14ZZZ402190290000
 Kenmerk machtiging :

Door ondertekening van dit formulier wordt u lid van en geeft u toestemming aan Reünistenvereniging Nunc Meminisse luvat (NMI) om doorlopende incasso-opdrachten te sturen naar uw bank om een bedrag van uw rekening af te schrijven wegens de jaarlijkse contributie van NMI en uw bank om doorlopend een bedrag van uw rekening af te schrijven overeenkomstig de opdracht van Reünistenvereniging NMI.
 Als u het niet eens bent met deze afschrijving, kunt u deze laten terugboeken. Neem hiervoor binnen acht weken na afschrijving contact op met uw bank. Vraag uw bank naar de voorwaarden.

Naam : .....
 Adres : .....
 Postcode : ..... Woonplaats : ..... Land* : .....
 Telefoon : ..... E-mailadres : .....
 Examenjaar : ..... Studierichting : ..... Beroep : .....
 Rekeningnummer [IBAN] : ..... Bank Identificatie [BIC]** : .....
 Plaats en datum : ..... Handtekening : .....

* Hoef alleen ingevuld te worden als het land niet Nederland is.

** Geen verplicht veld bij een Nederlands rekeningnummer.

Opsturen naar: Reünistenvereniging NMI
 Postbus 31, 5270 AA SINT-MICHIËLSGESTEL

